

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาสภาพปัญหาและการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน พ.ศ. 2541 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

- 1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา
- 1.2 การประกันคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
- 1.3 หลักการ นโยบาย มาตรการ และเป้าหมายการประกันคุณภาพ การศึกษาด้วยราชภัฏมหาสารคาม
- 1.4 การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

2. มาตรฐานโรงเรียน

- 2.1 คุณภาพและมาตรฐาน
- 2.2 พัฒนาการของมาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศไทย
- 2.3 การพัฒนามาตรฐานโรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
- 2.4 มาตรฐานโรงเรียน พ.ศ. 2541 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

3. ทฤษฎีและเทคนิคการพัฒนางานเพื่อเข้าสู่มาตรฐาน

- 3.1 ทฤษฎีการบริหารเพื่อเข้าสู่การพัฒนางาน
- 3.2 เทคนิคการพัฒนางานเพื่อเข้าสู่มาตรฐาน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยในประเทศ
- 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ในหัวข้อนี้ ได้นำเสนอเป็น 4 ประเด็น ตามลำดับ ดังนี้

1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

ได้มีผู้รู้หลายท่านให้คำจำกัดความของการประกันคุณภาพการศึกษา ไว้ ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 2) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินกิจกรรมใด ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจ ต่อผู้ปกครอง ชุมชน สังคม ว่าการดำเนินงานของสถานศึกษาตามพันธกิจที่ได้ร่วมกัน กำหนดไว้นั้นจะได้ผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพอันพึงประสงค์ตามความคาดหวัง ของผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม และสัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2544 : 19) ได้สรุปว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการสร้างความมั่นใจที่ตั้งอยู่บนมาตรฐานของหลักวิชา นีหลักฐานข้อเท็จจริงที่สามารถตรวจสอบได้ด้วยกระบวนการวิเคราะห์ และประเมินผล ที่เป็นวิทยาศาสตร์ หลักตรรกะ และความสมเหตุสมผล สำหรับสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2541 : 32) ได้กล่าวว่า การประกันคุณภาพสามารถผลักดันให้ปัจจัยต่าง ๆ มีคุณภาพ และนำไปสู่การจัดการศึกษาที่คิดมีคุณภาพอย่างแท้จริง เป็นวิธีการหรือกลยุทธ์ที่กำหนด แนวปฏิบัติ หรือแนวทางในการดำเนินงานในการจัดการศึกษาที่เป็นหลักประกันว่า นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และเป็นที่ยอมรับของสังคม ตามที่ doğรุ่ง จันทวนิช (2542 : 79) ย้ำไว้ และความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับที่ สงบ ลักษณ์ (2543 : 2) เห็นว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการวางแผน และกระบวนการจัดการของผู้ที่รับผิดชอบจัดการศึกษาที่จะรับประกันให้สังคมเชื่อมั่นว่า จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้ครบถ้วนตาม มาตรฐานคุณภาพที่ระบุไว้ในหลักสูตร และตรงกับความมุ่งหวังในสังคม และวันชัย ศิริชนะ (2540 : 10) กล่าวว่า เป็นการ ให้สังคมมั่นใจยิ่งขึ้นว่าการดำเนินการของสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ มีระเบียบ แบบแผน ซึ่งสอดคล้องกับศิริรัตน์ ทิวะศิริ (2544 : 36) ว่าการประกันคุณภาพ การศึกษาเป็นการรับรองคุณภาพการจัดการศึกษาให้ได้ตามที่ต้องการ เพื่อสร้างความ มั่นใจแก่ผู้รับบริการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่า โรงเรียนมีแนวทางจัดและพัฒนาคุณภาพ การศึกษาที่ชัดเจนและสอดคล้องกับหลักการ นโยบาย และจุดเน้นของแผนการศึกษา ของรัฐ และโรงเรียนได้ปฏิบัติตามแนวทางอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อคุณภาพการศึกษาที่ดี ของผู้เรียน (วรินทร์ สินสุงศร. 2542 : 8)

จากคำจำกัดความของการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งหมดที่กล่าวมา ข้างต้นพอสรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษาหมายถึง กระบวนการวางแผนและกระบวนการจัดการของผู้ที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาของแต่ละระดับ ที่จะรับประกัน หรือสร้างความมั่นใจให้กับสังคม ชุมชน และผู้ปกครอง ว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่จบการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ในหลักสูตรและตรงกับความต้องการของสังคม ซึ่งการทำให้การศึกษามีคุณภาพจะต้อง ทำอย่างมีระเบียบแบบแผน

1.2 การประกันคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา

ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ในหัวข้อนี้ ได้นำเสนอเป็น 4 ประเด็น ตามลำดับ ดังนี้

1.2.1 ระบบการประกันคุณภาพทางการศึกษา

มาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ใช้กรอบความคิดเดียวกันกับการประกันคุณภาพของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ได้ปรับรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนขึ้น และให้สอดคล้องกับนโยบายและการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กล่าวคือ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 12 – 13)

ขั้นตอนที่ 1 การควบคุมคุณภาพ มีกิจกรรมสำคัญ คือ

1. กำหนดมาตรฐานโรงเรียน โดยสปช. พัฒนามาตรฐานโรงเรียนที่ เป็นเกณฑ์กลาง สปจ., สปอ. ปรับขยายเกณฑ์มาตรฐานเพื่อลงสู่ การปฏิบัติและให้สอดคล้องกับท้องถิ่น
2. พัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานโดยจัดทำแผนการดำเนินงานเตรียม ความพร้อมด้านปัจจัยต่าง ๆ รวมทั้งบุคลากร

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบและปรับปรุงโรงเรียน มีกิจกรรมดังนี้

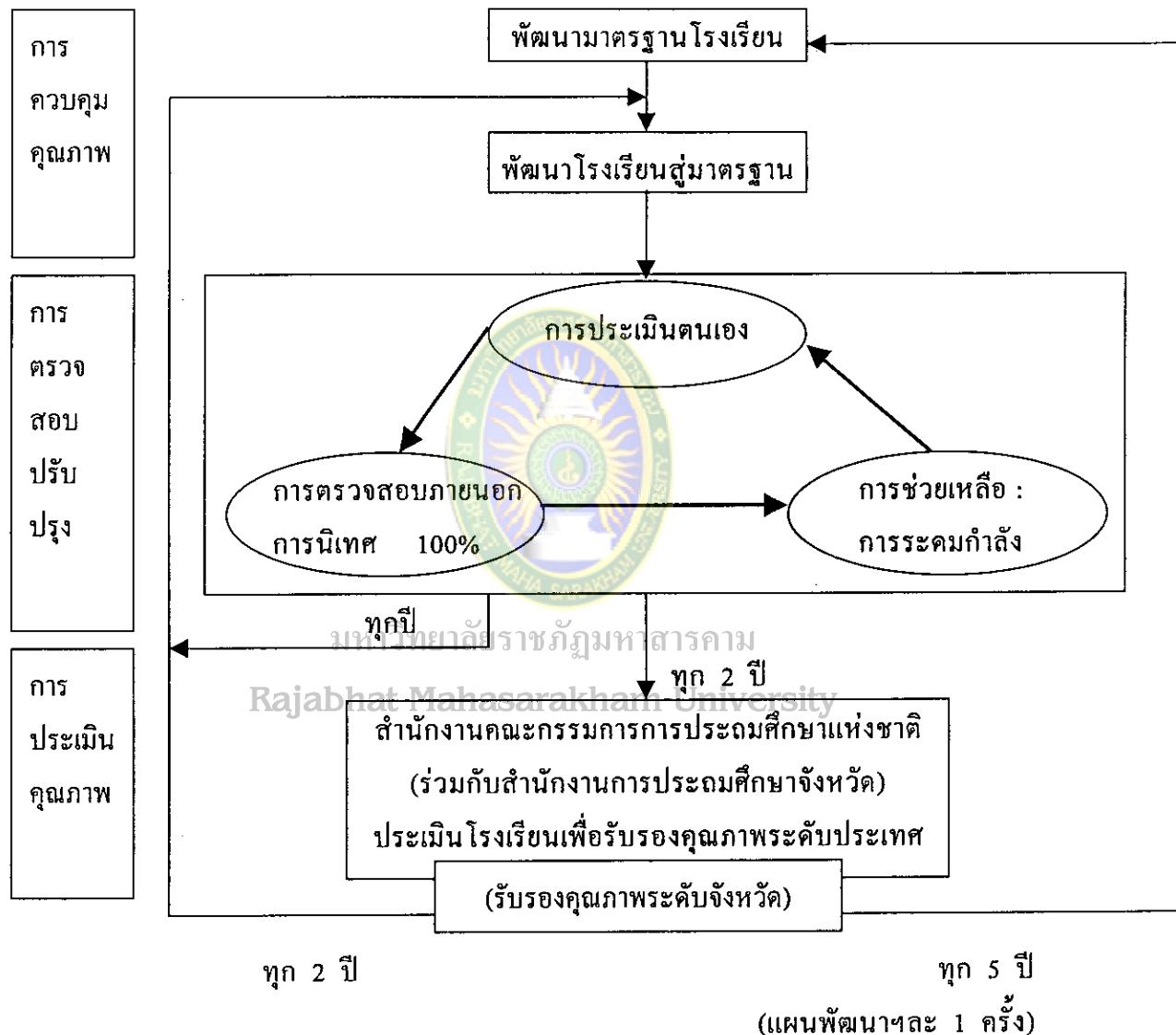
1. ตรวจสอบภายใน โดยให้โรงเรียนทำการประเมินตนเอง ในระหว่างการดำเนินงานตามแผน และเมื่อสิ้นสุดแผน

2. ตรวจสอบภายนอก โดย สปอ. ใช้กระบวนการนิเทศ 100% เป็นขุթศาสตร์หลัก
3. ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนโรงเรียน โดยรวมกำลังจาก ทุกระดับหน่วยงาน กลุ่มเป้าหมายสำคัญ คือ โรงเรียนที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐาน
4. โรงเรียนใช้ผลการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกทำการปรับปรุง โรงเรียน และตั้งเป้าหมายการพัฒนาที่สูงกว่าเดิมอย่างต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินคุณภาพ มีกิจกรรมสำคัญ คือ

1. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติร่วมกับ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประเมินคุณภาพตาม มาตรฐานโรงเรียนทุกโรงเรียนแต่ละทุก 2 ปี เพื่อจัดระดับ คุณภาพโรงเรียนและติดตามความก้าวหน้าของคุณภาพ โรงเรียนในภาพรวมของระดับประเทศ
2. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประเมินในส่วนที่เพิ่มเติม เนพะของจังหวัด และใช้ผลการประเมินห้องสอบส่วน คือ ส่วนที่ประเมินร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และส่วนที่ประเมินเพิ่มเติมเฉพาะของจังหวัด เอง เพื่อจัดระดับคุณภาพตามเกณฑ์ของระดับจังหวัด
3. ปรับปรุง/พัฒนามาตรฐานโรงเรียนทุก 5 ปี

**สำหรับกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 3) ได้นำเสนอไว้ในภาพที่ 1 .**

ภาพที่ 1 กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประดิษฐศึกษาแห่งชาติ

1.2.2 ระบบการประกันคุณภาพภายใน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้มีบทบัญญัติไว้ว่า
ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร
การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อ
หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อนำไปสู่
การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรับรองการประกันคุณภาพภายนอก

1.2.3 ระบบการประกันคุณภาพภายนอก

ให้มีสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษามีฐานะ
เป็นองค์กรมหาชน ทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและทำการ
ประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาและทำการ
ประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึง
ถึงความมุ่งหมายและหลักการและแนวการจัดการศึกษา ตามที่กำหนดไว้ใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อย¹ ครั้ง ในทุก 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้ายและเสนอผลการประเมินต่อ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต่อสาธารณะ

1) สาระการประเมิน

มาตรฐานการศึกษาที่ใช้ในการประเมินภายนอก คือ มาตรฐานการศึกษา
เพื่อการประเมินภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติและกระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำเสนอ
และคณะกรรมการอนุมัติให้ใช้เป็นมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินภายนอก มี 27
มาตรฐาน 91 ตัวบ่งชี้ สำหรับการประเมินภายนอกในรอบแรก จะประเมิน 14
มาตรฐาน 53 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยมาตรฐานค้านผู้เรียน 7 มาตรฐาน 21 ตัวบ่งชี้
มาตรฐานค้านกระบวนการ 3 มาตรฐาน 20 ตัวบ่งชี้ และมาตรฐานค้านปัจจัย 4
มาตรฐาน 12 ตัวบ่งชี้ ส่วนการประเมินภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จะประเมินตามมาตรฐานโรงเรียน พ.ศ. 2541
ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้พัฒนาขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้อง
กับมาตรฐานการศึกษาดังกล่าวเกือบทุกมาตรฐาน มีเพียง 2 มาตรฐานเท่านั้นที่ทาง

สถานศึกษาจะต้องพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อรองรับการประเมินภายนอก คือ มาตรฐานที่ 20 ผู้บริหารมีภาวะผู้นำและมีความสามารถในการบริหารจัดการ และมาตรฐานที่ 24 ครุภารกิจและคุณภาพ ความรู้ ความสามารถด้วยกันที่รับผิดชอบและมีคุณภาพเพียงพอ การเตรียมรับการประเมินจากองค์กรภายนอกของสถานศึกษาจึงจะสมบูรณ์

2) การเตรียมเอกสาร หลักฐานแบบรายงานผล

การเตรียมตัวเพื่อรับการประเมินจากองค์กรภายนอกเป็นกระบวนการที่ต้องเนื่อง อดคลึงกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา กล่าวคือ เมื่อสถานศึกษามีการครอบคลุมคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและมีการประเมินคุณภาพการศึกษาจนเกิดความมั่นใจว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด สถานศึกษาจึงควรเตรียมเอกสารหลักฐานและแบบรายงานผลที่เกิดจากกระบวนการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เพื่อรับการประเมินจากองค์กรภายนอก ดังนี้

2.1) เอกสาร หลักฐาน และแบบรายงานเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา ได้แก่ รายงานการประเมินตนเอง รายงานการประเมินโครงการ รายงานประจำปีของสถานศึกษาต่อหน่วยงานต้นสังกัดและสาธารณะ หลักฐานเอกสารที่แสดงถึงการนำผลการประเมินตนเองไปวางแผนปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

2.2) แผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและสถานศึกษาและแผนปฏิบัติการประจำปี

2.3) เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อให้มีคุณภาพตามมาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สถานศึกษามีความพร้อมในการรับการประเมินภายนอก จะต้องประสานงานและแจ้งความประสงค์กับองค์กรภายนอก เพื่อรับการประเมินและดำเนินการตามแนวทางการประเมินภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ของทุกคนทุกฝ่าย ทั้งในและนอกสถานศึกษา โดยในการดำเนินการ ต้องยึดหลักการกระจายอำนาจ และการมีส่วนร่วมของครุภัชษณ์ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ชุมชนเขตพื้นที่หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

วางแผน ติดตามประเมินผล พัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดัน ให้สถานศึกษามีคุณภาพตามเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษา มีการตรวจสอบตนเอง หน่วยงานต้นสังกัด ช่วยติดตามและประเมินคุณภาพ ให้ความช่วยเหลือในการพัฒนา ปรับปรุงสถานศึกษา และรับการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา เพื่อให้เป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพ ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดี มีคุณภาพ เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 45)

1.3 หลักการ นโยบาย มาตรการและเป้าหมายประกันคุณภาพการศึกษา

เพื่อให้การพัฒนาการศึกษาของไทยในส่วนที่สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติรับผิดชอบอยู่ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้กำหนด นโยบายประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น มีหลักการ นโยบาย มาตรการ และเป้าหมาย ดังต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 5-6)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Mahasarakham University

การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงาน

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ยึดหลักการสำคัญ 2 ประการ คือ

- 1) กระจายอำนาจในการบริหารงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและโรงเรียน
- 2) ให้คณะกรรมการตามกฎหมาย ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วน ร่วม รับผิดชอบในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.3.2. นโยบายประกันคุณภาพการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนด นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ดังนี้

- 1) จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ทุก โรงเรียนมีมาตรฐานคุณภาพการศึกษาที่เท่าเทียมกัน
- 2) ส่งเสริมให้มีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างจิตสำนึกร่วมกัน และ ความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาร่วมกัน

- 3) สร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นระหว่าง stereograph ในการดำเนินการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของส่วนภูมิภาคกับกรอบการดำเนินงานที่ส่วนกลาง
- 4) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

1.3.3. มาตรการการประกันคุณภาพการศึกษา

- เพื่อให้นโยบายบรรลุ ความสำเร็จเป็นรูปธรรม**
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงได้กำหนดมาตรการไว้ดังนี้**
- 1) พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย กลไกของระบบการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบและพัฒนา และการประเมินคุณภาพ
 - 2) ในปีการศึกษา 2541 ให้ทุกโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เริ่มกระบวนการที่จะเข้าสู่ระบบการประกัน
 - 3) จัดตั้งองค์กรรับผิดชอบดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ในระบบเครือข่ายจากกรมวิจัยวัสดุและโรงเรียน โดยโครงสร้างขององค์กร ประกอบด้วย หัวหน้าศูนย์การทั่วไปในสังกัดและนักสังกัด ผู้ปลัดกระทรวงและประชาชนในชุมชน
 - 4) พัฒนามาตรฐานการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งคู่มือและเครื่องมือที่จะนำไปใช้ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยให้ส่วนภูมิภาคปรับขยายจากการอบรมของส่วนกลางได้
 - 5) พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมดำเนินงาน
 - 6) จัดให้มีการประเมินคุณภาพทั้งระบบ เพื่อการรับรอง มาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน 2 ครั้งต่อปี และมีการปรับปรุงพัฒนามาตรฐาน ในทุก 5 ปี หรือ 1 ครั้งในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา 5 ปี

1.3.4 เป้าหมายการประกันคุณภาพการศึกษา

- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดเป้าหมายในการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ดังนี้**
- 1) ในปี พ.ศ. 2541 บุคลากรทุกระดับมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา และสามารถดำเนินการตามนโยบายได้
 - 2) ในปีการศึกษา 2542 ทุกโรงเรียนมีกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

3) โรงเรียนที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในช่วงแผนพัฒนาระยะที่ 8 และ 9 เป็นไปตามเป้าหมายที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอกำหนด

กล่าวโดยสรุป การประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีหลักการดังนี้คือ กระจายอำนาจให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและโรงเรียน และให้คณะกรรมการตามกฎหมาย ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วม โดยมีการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ จัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมให้มีความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ สร้างความสมดุลในเรื่องของเศรษฐกิจระหว่างส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค และพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มาตรการในการประกันคุณภาพการศึกษา คือ พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในปี พ.ศ. 2541 ทุกโรงเรียนในสังกัดเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาจัดตั้ง องค์กรดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา พัฒนามาตรฐานการศึกษา ทุกระดับพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และจัดให้มีการประเมินคุณภาพทั้งระบบ กำหนดเป้าหมายเอาไว้ว่า ในปี พ.ศ. 2541 บุคลากรทุกระดับมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ในปีการศึกษา 2542 ทุกโรงเรียนมีกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนได้คุณภาพมาตรฐานตามจำนวนที่จังหวัดและอำเภอกำหนด ดังตารางที่ 1 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 7)

ตารางที่ 1 เป้าหมายการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

มาตรฐาน	จำนวนและร้อยละของโรงเรียนที่ได้มาตรฐาน		
	2542	2543	2544
ระดับกรม	4,670 (ร้อยละ 15)	9,340 (ร้อยละ 30)	15,570 (ร้อยละ 50)
ระดับสากล	620 (ร้อยละ 20)	1,560 (ร้อยละ 5)	3,110 (ร้อยละ 10)

1.4 การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

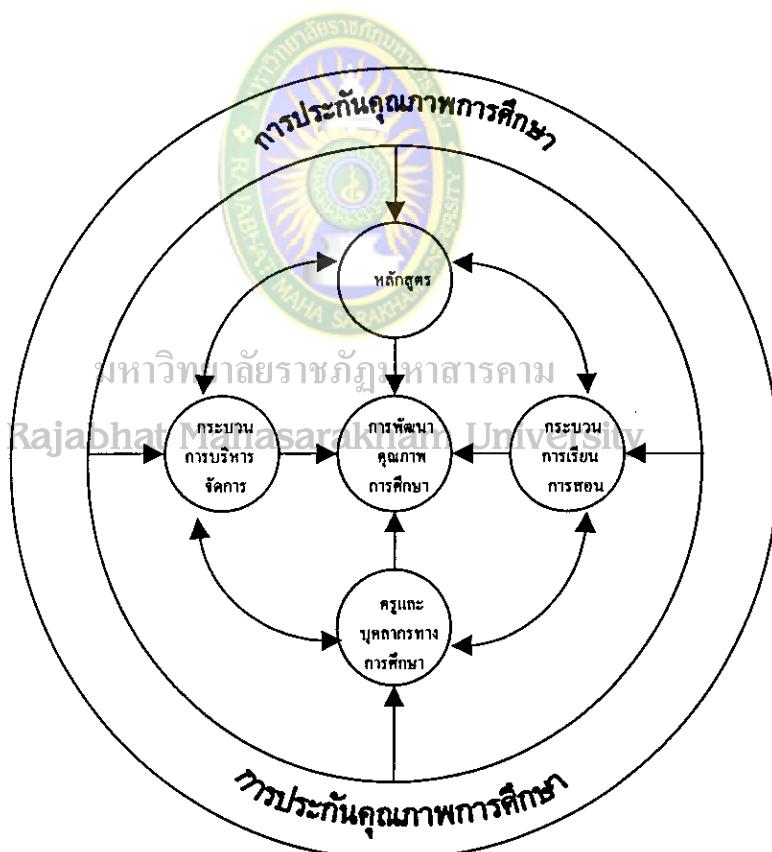
โรงเรียนที่มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษานี้ จะต้องเป็นโรงเรียน ที่มุ่งมั่นจะสร้างระบบคุณภาพให้นักเรียน (ผลผลิต) สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนเพื่อมั่นใจว่า ผลผลิตเมื่อออกจากกระบวนการเรียนรู้ จะมีคุณภาพที่ดีตรงตามความต้องการของลูกค้า ตามที่สมศักดิ์ สินธุระบะเวชญ์ (2541 : 34) อ้างไว้ว่า ประกอบด้วยหลักการและแนวคิด ระดับการประกันคุณภาพ การศึกษาของโรงเรียน ดังนี้

1.4.1 หลักการและแนวคิดในการประกันคุณภาพการศึกษา

เพื่อสร้างความมั่นใจในคุณภาพของการจัดการศึกษา โรงเรียนจะต้องแสดงภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ (Accountability) ต่อนักเรียนผู้ปกครอง และชุมชน นั่นคือ ผลผลิตต้องตอบสนองต่อลูกค้าและเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในด้านบริหารต้องเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน ได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบร่วมตัดสินใจ ในรูปของคณะกรรมการ โรงเรียน โรงเรียนต้องแสดงภาระหน้าที่มีความรับผิดชอบต่อมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งรวมทั้งมาตรฐานค้านผลผลิต โรงเรียนจะต้องกำหนดมาตรฐานโดยคณะกรรมการ โรงเรียน เมื่อได้มีการจัดการศึกษาจนนักเรียน มีคุณภาพตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ ก็จะมีการกำหนดมาตรฐานการจัดการศึกษาของโรงเรียน อย่างต่อเนื่อง มาตรฐานค้านผลผลิตจะถูกยกระดับให้สูงขึ้นเรื่อยๆ จนถึงมาตรฐานระดับจังหวัด และมาตรฐานระดับชาติ นอกจากนี้ โรงเรียนจะต้องแสดงภาระหน้าที่ความรับผิดชอบต่อผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษา (Authorities) กล่าวคือ มีการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้สอดคล้องกับนโยบายและนำไปปฏิบัติจริงเกิดเป็นรูปธรรม

คุณภาพที่โรงเรียนต้องให้ความสำคัญคือ คุณภาพของผลผลิต แต่การที่จะได้มาซึ่งคุณภาพของผลผลิตที่ลูกค้าพอใจนั้น จะต้องมาจากคุณภาพของกระบวนการ (Process Quality) และคุณภาพของบุคลากร (Human Quality) กระบวนการที่มีคุณภาพ และคนที่มีคุณภาพเท่านั้นจึงจะสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพได้ และกระบวนการที่มีคุณภาพจะต้องเป็นกระบวนการที่ครบวงจร คุณภาพของคนต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้ทำงานอย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ รู้สึกวิธีทำงานที่ถูกต้อง และจะต้องพัฒนาคุณภาพของคนในลักษณะที่สร้างบรรยายกาศของการรักการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในองค์กร ซึ่งจะทำให้มี

การปรับปรุงงาน พัฒนาเทคโนโลยีได้ด้วยตนเองมีมูลค่าเพิ่มอยู่ในตัว และกระบวนการที่เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือ การประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งกระบวนการของการประกันคุณภาพการศึกษาจะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยจะเป็นกลไกผลักดันให้ทุกปัจจัยมีคุณภาพและนำไปสู่การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวได้แสดงไว้ในภาพที่ 2 (อำนาจ จันวนิช. 2542 : 79)

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพการศึกษากับการประกันคุณภาพ

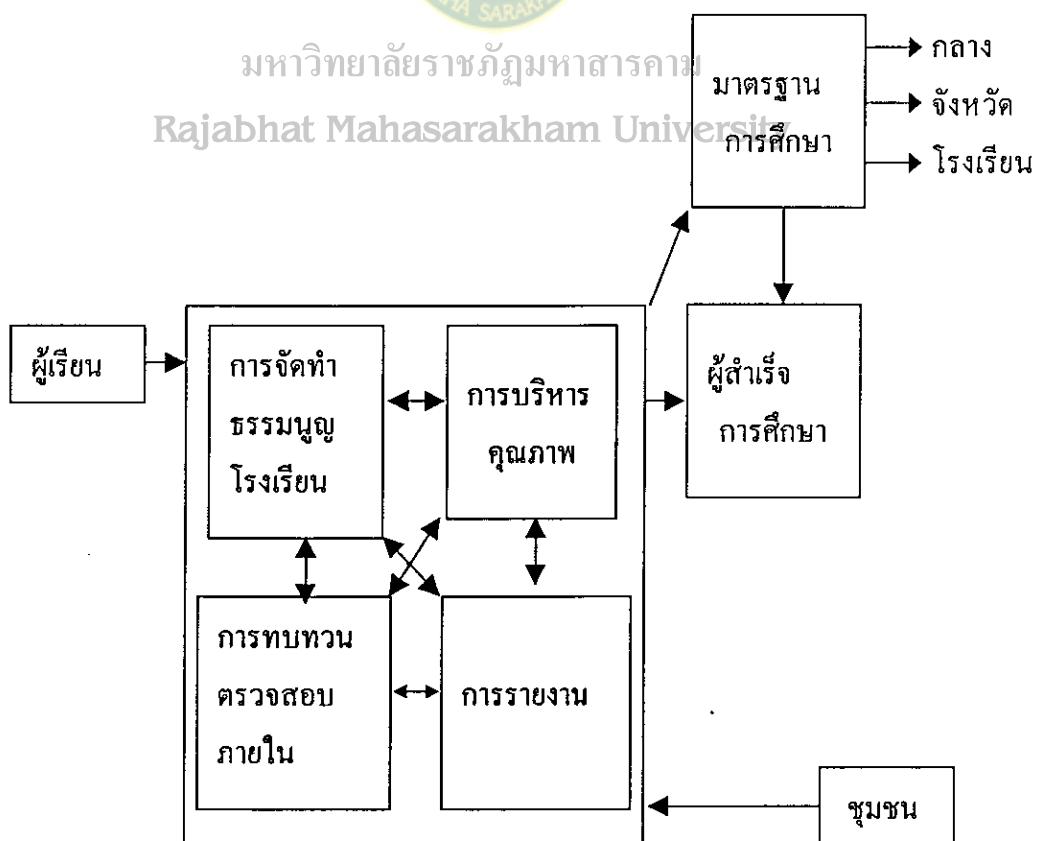
1.4.2 แนวทางประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

จำแนกໄอี 2 ระดับ

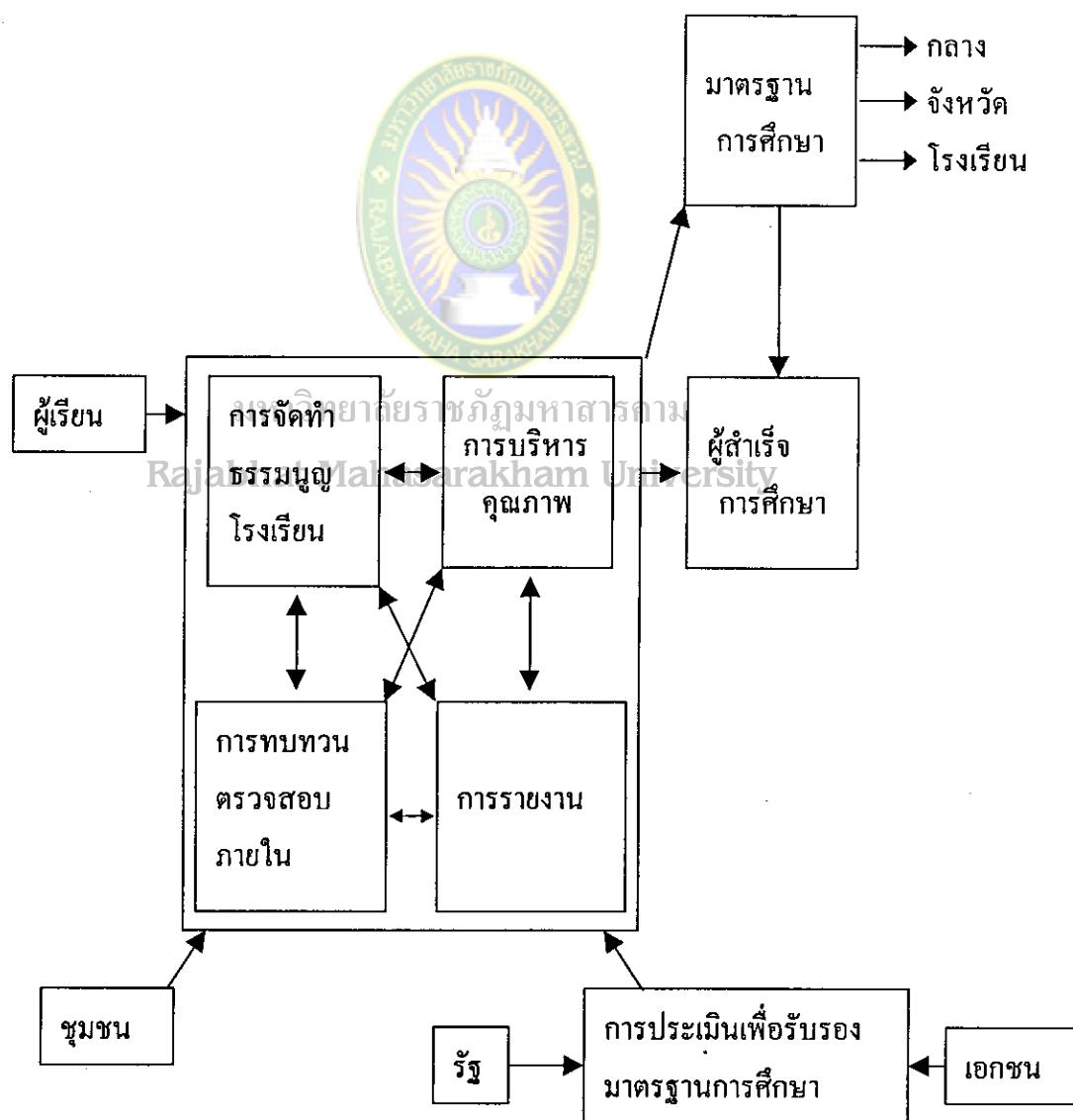
1) ระดับตรวจสอบภายใน (Accountability) หมายถึง โรงเรียน

มีระบบบริหารคุณภาพ (Quality Management) ที่สร้างความมั่นใจ พึงพอใจต่อผู้ปกครอง ชุมชน ซึ่งเป็นลูกค้าว่า ผู้จัดการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ในระดับนี้ ผู้ปกครองและชุมชนจะเป็นผู้ขอมรับในคุณภาพของผู้จัดการศึกษา โดยผู้ปกครองและชุมชน เข้ามาเกี่ยวข้องในรูปคณะกรรมการโรงเรียน ดังนั้น โรงเรียน จะต้องเปิดโอกาสให้คณะกรรมการโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน (ธรรมนูญโรงเรียน) ร่วมรับผิดชอบและร่วมตัดสินใจ ดังแสดงไว้ในภาพที่ 3 (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2541 : 35)

ภาพที่ 3 กระบวนการจัดการของโรงเรียนระดับการตรวจสอบ (Accountability)

2) ระดับการรับรองคุณภาพ (Accreditation) หมายถึง โรงเรียนมีระบบการบริหารคุณภาพ (Quality Management) ที่สร้างความมั่นใจ พึงพอใจต่อผู้ปกครอง ชุมชน สังคม ลูกค้าว่า ผู้จัดการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยมีองค์กรภายนอกเป็นผู้รับรองมาตรฐานการศึกษา ดังแสดงไว้ในภาพที่ 4 (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2541 : 35)

ภาพที่ 4 กระบวนการจัดการของโรงเรียนระดับการรับรองคุณภาพ (Accreditation)

1.4.3 กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน โรงเรียนจะเป็นผู้ดำเนินการ โดยประชาชนมีส่วนในการพัฒนาและโรงเรียนจะต้องดำเนินการตามภาระงานคือไปนี้

1) การควบคุมคุณภาพการศึกษา (Quality Control)

1.1) การกำหนดมาตรฐาน

1.1.1) จัดทำมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นจากมาตรฐานกลาง โดยคณะกรรมการโรงเรียนซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และประชาชน

1.1.2) จัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านปัจจัย กระบวนการและผลผลิตของโรงเรียน

1.2) การพัฒนาเข้าสู่มาตรฐานการศึกษา

1.2.1) พัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และพัฒนากระบวนการคุ้นเคยให้ผู้ร่วมงานรู้จักและรักการเรียนรู้อย่างเสมอ เน้นให้บุคลากรในองค์กรมีความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

1.2.2) มีการสร้างจิตสำนึกของผู้ร่วมงานให้เห็นว่า การปรับปรุงคุณภาพจะต้องปรับปรุงอยู่ตลอดเวลาและเป็นหน้าที่ของทุกคน

1.2.3) เป็นมาตรฐานทางวิชาการของจังหวัด และเป็นเครื่องข่ายศูนย์วิทยบริการ

1.2.4) จัดทำธรรมนูญโรงเรียน

1.2.5) พัฒนาหลักสูตรห้องถิ่นและสื่อการเรียนรู้

1.2.6) บริหารให้มีคุณภาพ (Quality Management) มุ่งเน้นผลผลิต (นักเรียน) ที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้า ดังนี้

1. ควบคุมคุณภาพและประเมินตนเองในทุก ๆ กิจกรรมของกระบวนการบริหาร และกระบวนการเรียนการสอน โดยใช้วงจรควบคุมคุณภาพ (Quality Control Circle) PDCA ของคุณมิ่ง

2. มีการทำงานเป็นมาตรฐาน โดยควบคุมกระบวนการตามเอกสารคู่มือ 3 ระดับที่จัดทำขึ้นดังนี้ คู่มือนโยบาย คู่มือขั้นตอนการทำงาน / แนวปฏิบัติ / วิธีการ และคู่มือการทำงาน/แผนการสอน

3. ต้องให้ทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วม (Total Participation) เพื่อให้พลังที่มีอยู่อย่างไม่จำกัดของทุกคนในองค์กรร่วมกันพัฒนาให้ตรงตามความต้องการของลูกค้าและความต้องการที่เปลี่ยนแปลง

4. มีการทำงานเป็นคนในทุกระดับ เน้นให้ทุกคนมีอำนาจตัดสินใจซึ่งจะส่งผลให้ปรับปรุงและสร้างขวัญกำลังใจและเจตคติที่ดี

1.2.7) พัฒนาระบบสารสนเทศของโรงเรียน

1.2.8) ระดมความร่วมมือจากชุมชนและเอกชน

2) การตรวจสอบคุณภาพ หรือการทบทวนคุณภาพภายใน

(Internal Audit or Internal School Review)

2.1 โรงเรียนทบทวนคุณภาพภายในด้านคุณภาพโรงเรียน
และคุณภาพการสอนทุกปี

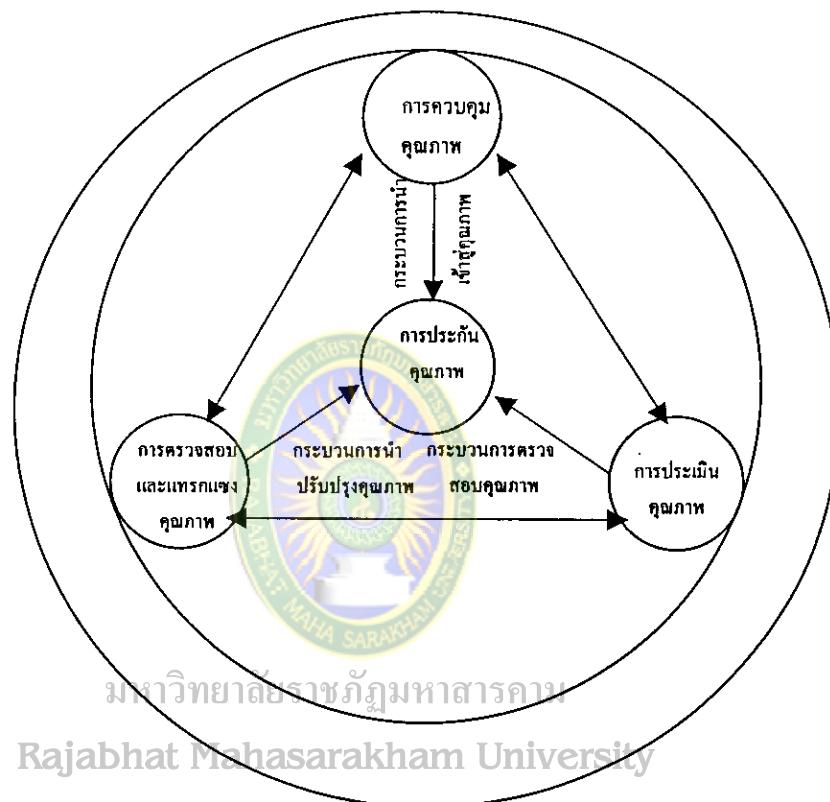
2.2 นำผลการทบทวนมาดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3) การประเมินคุณภาพการศึกษา (Quality Assessment)

โรงเรียนควรกำหนดให้มีการประเมินความก้าวหน้า และประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการ
ของโรงเรียนในทุก ๆ แผนงาน แล้วนำผลมาพัฒนาปรับปรุงเป็นแผนปฏิบัติในปีต่อไป

การดำเนินการทั้ง 3 ประการ เป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์และส่งผล
ซึ่งกันและกัน กระบวนการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาสามารถดำเนินการทั้ง ในระหว่าง
กิจกรรมการควบคุมคุณภาพการศึกษาและในกิจกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษา
ซึ่งสรุปความสัมพันธ์ของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาดังภาพที่ 5
(อ้างอิง จันทร์วนิช. 2542 : 80)

ภาพที่ 5 ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการ
การบริหารจัดการการศึกษาทุกด้านของสถานศึกษา เป็นภาระงานปกติของสถานศึกษา
ที่ได้รับการคุ้มครอง เอาใจใส่จักรระบบให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา¹
อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่วางแผนจนถึงประเมินตนเอง ปรับปรุงพัฒนางานของตนตามทิศ
ทางเดียวกันเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ตลอดล้องกับหลักสูตร
เป็นที่ยอมรับของนักเรียน ครุ บุคลากรของสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม

2. มาตรฐานโรงเรียน

ในหัวข้อนี้ ได้กล่าวไว้ใน 4 ประเด็น ตามลำดับ ดังนี้

2.1 คุณภาพและมาตรฐาน

2.1.1 ความหมายของคุณภาพ (Quality)

ในโลกปัจจุบันนี้ ติ่งที่เราได้ยินได้ฟังกันจนคุ้นหูก็คือคำว่า คุณภาพ (Quality) เราทุกคนต่างต้องการความมีคุณภาพของสิ่งของที่จำเป็น ใน การ ดูแลรักษา ลูกค้าต้องการสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ ประชาชนต้องการ นักการเมืองและข้าราชการที่มีคุณภาพ ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องการผู้บังคับบัญชาที่มี คุณภาพ ชุมชนต้องการการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและอื่น ๆ อีกมากมายที่สังคม ส่วนใหญ่ต่างเรียกร้องหาคุณภาพ ดังนั้น คุณภาพจึงไม่ใช่ทางเลือกที่จะมีก็ได้หรือไม่มี ก็ได้อีกด้วย คุณภาพจะเป็นตัวเลือกเพียงตัวเดียวเท่านั้นที่เราต้องเลือกเพื่อความอยู่รอด ได้บนโลกในยุคแห่งความโลกร้อนและยุคแห่งการประพฤติตามกันของโลก คุณภาพ มีผู้ให้ความหมายอย่างนี้ วีรพงษ์ เนลินธิรัตน์ (2540 : 12) กล่าวว่า คุณภาพ หมายถึง คุณสมบัติโดยรวมทางประโภชน์ที่ใช้สอยและลักษณะจำเพาะของผลิตภัณฑ์ หรือการบริการที่แสดงออกถึงความสามารถในการอันที่จะตอบสนองต่อความต้องการทั้งที่ ระบุอย่างชัดเจนและที่อนุมานจากสภาพการณ์ และความเป็นจริงโดยทั่วไป และ อดีศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์ (2535 : 11) ได้กล่าวถึง คุณภาพว่าเป็นระดับที่กำหนด คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ ระดับความดีของผลิตภัณฑ์ รูปร่างลักษณะและความเหมาะสม สำหรับการใช้งานต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ ซึ่งผู้ผลิตจะกำหนดค่าไว้เป็นมาตรฐานของการผลิต เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความเชื่อถือในผลิตภัณฑ์ ชั่งวิทูรย์ สินะโชคดี (2541 : 2) ได้ สรุปว่า คุณภาพต้องเหมาะสมกับการใช้งาน และเป็นไปตามที่ต้องการหรือตามที่กำหนด ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ ชั่งสอดคล้องกับ พิชิต สุขเริญพงษ์ (2535 : 13) ที่ว่าคุณภาพ ต้องตรงตามความต้องการของผู้ใช้ โดยทั่วไปจะกำหนดด้วยข้อกำหนดหรือมาตรฐาน ด้วยการทำให้ความต้องการและความหวังของลูกค้าได้รับการตอบสนอง เช่น คุณภาพ ในการศึกษา คือการทำให้ผู้ปกครอง ชุมชน สังคมพึงพอใจ ประทับใจ หรือมั่นใจ ในคุณภาพของผลผลิต คือ นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ 2542 : 45)

ตั้งนั้น คุณภาพ (Quality) หมายถึง ลักษณะหรือรูปแบบทั้งหมดของสินค้า และบริการ ที่มีความสามารถสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าทั้งที่ระบุอย่างชัดเจน และที่อนุมานจากสภาพการณ์และความเป็นจริง โดยทั่วไปซึ่งผู้ผลิตจะกำหนดไว้เป็น มาตรฐานของการผลิต เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความเชื่อถือในสินค้าและบริการนั้น

ตั้งนั้น คุณภาพการศึกษาจึงหมายถึง คุณภาพของการผลิตซึ่งได้แก่ นักเรียน มีคุณสมบัติตามที่พึงประสงค์หรืออาจหมายถึงคุณภาพของกระบวนการจัดการศึกษา อันได้แก่ หลักสูตร ครุ ต่อการเรียนการสอน เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ตลอดจน คุณภาพของการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน จากความหมาย ดังกล่าว คุณภาพการศึกษาจะแทรกอยู่ในทุกองค์ประกอบของระบบการศึกษา นับตั้งแต่ ปัจจัยทางการศึกษา กระบวนการทางการศึกษาจนกระทั่งถึงผลผลิตทางการศึกษา

2.1.2 ความหมายของมาตรฐาน

ถ้ากล่าวถึงมาตรฐาน (Standard) ย่อมคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี เพราะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเราทุกคน ไม่ว่าจะเป็นสินค้าอุปโภค บริโภคหรือ แม้แต่การบริการจะต้องเป็นสินค้าและบริการที่มีมาตรฐาน ซึ่งมาตรฐานที่ว่านี้ อาจจะมี ความหมายแตกต่างกันไป เช่น หมายความว่าดี ดีมาก หรือ พอดี แล้วแต่ความรู้สึก ของบุคคล ความหมายของมาตรฐานได้มีผู้ให้หัศนะไว้ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการ การประ同胞ศึกษาแห่งชาติ (2541 : 11) กล่าวว่า มาตรฐาน หมายถึงสภาพที่พึงประสงค์ ซึ่งระบุถึงสภาพปัจจัย วิธีการดำเนินงานหรือสภาพผลผลิตที่มีคุณภาพและต้องการให้ เกิดขึ้นทุกโรงเรียน และวิรพงษ์ เฉลิมจิระตน์ (2539 : 16) ได้กล่าวถึงมาตรฐานว่า เป็นการกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะจำเพาะ ที่ต้องการ เพื่อใช้กำหนดกระบวนการ ผลิตภัณฑ์ หรือการบริการให้สอดคล้องตามมาตรฐานนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับค่าล่าเว ของ บรรจง จันทนมาศ (2540 : 7) ที่ว่า มาตรฐานเป็นข้อตกลงที่จัดทำเป็นเอกสารที่มี เนื้อหาเกี่ยวกับข้อกำหนดทางเทคนิค หรือเกณฑ์การตัดสินที่มีรายละเอียดชัดเจน ซึ่งใช้ เป็นกฎ แนวทาง หรือเป็นคำจำกัดความของคุณลักษณะต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่า ผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และการบริการ มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับความต้องการ ใช้งาน และมีบรรทัดฐานที่ยอมรับกันให้เป็นมาตรฐาน ซึ่งการกำหนดมาตรฐานจะ กำหนดขึ้นโดยผู้รับผิดชอบ (วิชัย ตันศิริ. 2542 : 48)

จากแนวคิดดังกล่าว จะเห็นได้ว่าโดยทั่วไปแล้ว มาตรฐาน หมายถึง การกำหนดคุณสมบัติ หรือคุณลักษณะจำเพาะของผลิตภัณฑ์ กระบวนการ รวมทั้ง การบริการอย่างชัดเจน ซึ่งใช้เป็นกฎ แนวทาง หรือเป็นคำจำกัดความเพื่อให้มั่นใจว่า ผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และการบริการ มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับความต้องการ

ส่วนมาตรฐานการศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดที่เกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นภายในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อให้เป็นหลักในการพัฒนาคุณภาพส่วนตัว สำหรับส่วนต่างๆ กำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษา

2.2 พัฒนาการของมาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศไทย

มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา เริ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2507 โดยกรมสามัญศึกษา ได้จัดตั้งคณะกรรมการศึกษา ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ และครูใหญ่ ที่จังหวัดชลบุรี เพื่อหาข้อมูลนำมาสร้างเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อใช้เป็น แนวทางในการปรับปรุงโรงเรียน (สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. 2526 : 5) Rajabhat Mahasarakham University ต่อมาใน พ.ศ. 2509 มีการโอนการประถมศึกษาจากกรมสามัญ

กระทรวงศึกษาธิการ ให้ไปอยู่ในความดูแลขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด กระทรวง มหาดไทย แต่ยังคงมีบังคับการกิจทางวิชาการรวม 4 ประการ ไว้ให้กระทรวงศึกษาธิการ ควบคุม ได้แก่ ประการแรกการควบคุมหลักสูตรและประมวลการสอน ประการที่ 2 การควบคุมการวัดผลการศึกษา ประการที่ 3 การควบคุมการตรวจและการนิเทศการศึกษา และประการสุดท้ายกำหนดและรักษามาตรฐาน การจัดสรร และดำเนินการประถมศึกษา

ตัวอย่างหนึ่งใน พ.ศ. 2510 กรมสามัญศึกษาจึงได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา ฉบับแรกขึ้นใช้เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2511 มีรายละเอียดของ เกณฑ์มาตรฐานดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2512)

หมวดที่ 1 อาคารสถานที่และอุปกรณ์ มี 12 เรื่อง 22 ข้อ

หมวดที่ 2 การบริหารโรงเรียน มี 1 เรื่อง 24 ข้อ

หมวดที่ 3 การเรียนการสอน มี 15 เรื่อง 53 ข้อ

หมวดที่ 4 การบริหารและความร่วมมือกับชุมชน มี 13 เรื่อง 53 ข้อ

คั้นถึง พ.ศ. 2517 กรมสามัญศึกษาได้จัดสัมมนาเพื่อแก้ไขเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเชิญศึกษานิเทศก์จังหวัดที่มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเรื่องการประเมินมาตรฐานโรงเรียนมาร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายมาตรฐานของโรงเรียนประถมศึกษาของกองการประถมศึกษาเกิดเป็นเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 ขึ้น มีรายละเอียดแบ่งออกได้ดังนี้ คือ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2518)

หมวดที่ 1 อาคารสถานที่และอุปกรณ์นิ 9 เรื่อง 21 ข้อ

หมวดที่ 2 การบริหารและบริการนิ 17 เรื่อง 25 ข้อ

หมวดที่ 3 การเรียนการสอนนิ 10 เรื่อง 24 ข้อ

หมวดที่ 4 ความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนนิ 5 เรื่อง 5 ข้อ

เกณฑ์มาตรฐานฉบับที่ 2 นี้ใช้มาจนถึง พ.ศ. 2520 จึงได้มีการปรับปรุงอีกรึ่งหนึ่งเพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 และหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวิชาการ เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 3 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2522 แบ่งออกเป็น 4 หมวด คือ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2522)

หมวดที่ 1 อาคารสถานที่ 40 ข้อ

หมวดที่ 2 การบริหารโรงเรียน 57 ข้อ

หมวดที่ 3 การเรียนการสอน 78 ข้อ

หมวดที่ 4 ความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนนิ 7 ข้อ

เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523

งานประถมศึกษาส่วนใหญ่องค์ประกอบอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในการปี พ.ศ. 2524 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ทำการคัดเลือกโรงเรียนดีเด่น ผู้บริหารสถานศึกษาดีเด่น และครุภูษสอนดีเด่นจากทั่วประเทศเข้ารับรางวัลในโอกาสสัมมนาประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ได้ปรับปรุงมาตรฐานโรงเรียนเป็นฉบับที่ 3 และใช้เป็นหลักในการคัดเลือกดังกล่าว

ตั้งแต่ พ.ศ. 2523 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารและการจัดการประถมศึกษาของประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่ และได้ดำเนินการเพื่อมีเกณฑ์มาตรฐานที่เหมาะสมกับสภาพสมัยมาโดยลำดับ ซึ่งได้แก่

1. มาตรฐานขั้นต่ำโรงเรียนประถมศึกษา (ฉบับทดลอง) พ.ศ. 2528
2. มาตรฐานครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้างโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2532
3. มาตรฐานขั้นต่ำคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา (ฉบับทดลอง) พ.ศ. 2533

การใช้มาตรฐานทั้ง 3 ฉบับข้างต้น เป็นการดำเนินงานในลักษณะ การทดลองเรื่อยมาจนกระทั่ง พ.ศ. 2535 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ จึงได้ดำเนินการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษาขึ้นใหม่ โดยได้พิจารณาให้มีความสมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่สามารถจะกระทำได้ เกณฑ์มาตรฐานฉบับนี้ ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เมื่อรายปี ประจำปี พ.ศ. 2536 วันที่ 24 พฤษภาคม 2536 ให้ประกาศใช้ได้

อย่างไรก็ตามน้ำที่ของโรงเรียนในสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ปรับขยายขั้นตอนนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษา และนโยบายอนุบาลชนบทของรัฐบาล ด้วยเหตุนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติจึงได้พิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน ประถมศึกษาอีก 3 ฉบับ คือ

1. เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา เมื่อรายปี ประจำปี พ.ศ. 2537 วันที่ 23 พฤษภาคม 2537
2. มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา เมื่อรายปี ประจำปี พ.ศ. 2537 วันที่ 27 มีนาคม 2537
3. มาตรฐานวัสดุ ครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้างโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2538 เมื่อรายปี ประจำปี พ.ศ. 2538 วันที่ 27 มีนาคม 2538

มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา ทั้ง 4 ฉบับ ได้ใช้เป็นหลักในการกำหนด ทิศทางการพัฒนาโรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศกว่า 30,000 โรงเรียน ครอบคลุมทั่วประเทศ ได้ใช้เป็นวัตถุประสงค์สำหรับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินร่วมกับสำนักงบประมาณด้วย ในปี พุทธศักราช 2538 กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษากองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้วิจัยประเมินผลการใช้เกณฑ์มาตรฐานทั้ง 4 ฉบับข้างต้น การวิจัยครั้งนี้ทำให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้รับทราบข้อมูลปัจจุบันของระดับคุณภาพโรงเรียนในความรับผิดชอบของตนอย่างชัดเจน

เมื่อประกอบกับสถานการณ์บ้านเมืองเปลี่ยนแปลงไป ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และ การเมือง สำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ จึงได้พัฒนาเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้นมาอีก 3 ฉบับ ดังนี้

1. มาตรฐานสำนักงาน : สำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาจังหวัด สำนักงาน การประ同胞ศึกษาอำเภอ พ.ศ. 2540
2. มาตรฐานวัสดุ ครุภัณฑ์ และสิ่งก่อสร้างสำนักงาน พ.ศ. 2540
3. มาตรฐานโรงเรียนประ同胞ศึกษา พ.ศ. 2541 เห็นชอบในหลักการ มาตรฐาน และตัวบ่งชี้เมื่อรายปีประชุมครั้งที่ 1/2541 วันที่ 29 มกราคม 2541 เห็นชอบในรายละเอียดของระดับคุณภาพ เมื่อราย ประชุมครั้งที่ 2/2541 วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2541 เกณฑ์มาตรฐาน ฉบับนี้คือ เกณฑ์มาตรฐานที่กำลังใช้อยู่ปัจจุบัน

2.3 การพัฒนามาตรฐานโรงเรียน

ของสำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ

Rajabhat Mahisarakham University ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติอยู่ หลายวิธีด้วยกัน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 12)

2.3.1 การศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล

ในการที่กำหนดมาตรฐานหรือสภาพที่พึงประสงค์ ในการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานนั้น จำเป็นต้องศึกษาข้อมูล และความต้องการจาก หลาย ๆ ด้าน สำหรับมาตรฐานการศึกษานั้น ต้องมีการศึกษาปรัชญาการศึกษาของไทย เป้าหมายการพัฒนาการศึกษา ความต้องการของสังคม มาตรฐานการศึกษาของไทย และต่างประเทศ ต้องมีการรวบรวมดังกล่าวให้มากที่สุดเท่าที่สามารถจะกระทำได้ด้วย วิธีการต่าง ๆ เช่น การศึกษาเอกสาร การศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ การรับฟัง แนวคิดและประสบการณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ โดยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต สังภาษณ์ การสอบถาม ฯลฯ และการวิเคราะห์การกิจของหน่วยงาน ขอบข่ายงาน ตลอดจนหลักสูตรในแต่ละระดับการศึกษา ข้อมูลดังกล่าวจะถูกสังเคราะห์ เป็นหมวดหมู่

2.3.2 การกำหนดกรอบความคิด

ข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมไว้จากการดำเนินในขั้นตอนที่ 2 จะทำให้คณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการพัฒนามาตรฐานโรงเรียน เกิดแนวคิดที่ถูกต้อง และเหมาะสมในการดำเนินการต่อไป โดยทั่วไปกรอบแนวคิดอาจจำแนกได้หลายประเภทตามแหล่งและวัตถุประสงค์ของการกำหนด อาทิเช่น กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) กรอบแนวคิดเชิงปฏิบัติ (Operational Framework) กรอบแนวคิดเชิงประเมิน (Assessment Framework) เป็นต้น กรอบแนวคิดที่เกิดจากข้อมูลที่รวบรวมศึกษาเหล่านี้ จะสร้างความกระจังในการพิจารณาดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ ให้ชัดเจนขึ้น และมองเห็นความสัมพันธ์ของเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง อย่างไรก็ต้องการกรอบแนวคิดมีขนาดและความซับซ้อนเกินกว่าที่จะดำเนินการไม่จำเป็นต้องดำเนินการทั้งหมด กรอบแนวคิดที่ถูกจำกัดไว้นี้อาจเป็นส่วนที่เหมาะสมเฉพาะท้องถิ่น หรือโรงเรียนของตนเองก็ได้ คณะกรรมการการพัฒนามาตรฐานระดับจังหวัด อำเภอ และโรงเรียนควรพิจารณาเลือกสรรรข้อมูลจากกรอบแนวคิดเหล่านี้มาเพิ่มเติมกำหนดเป็นมาตรฐานในระดับของคนต่อไปตามความเหมาะสม

2.3.3 การยกร่างมาตรฐาน

เป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนามาตรฐาน เพราะเป็นขั้นตอนที่คณะกรรมการจะร่วมประชุม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเสนอแนะความต้องการเพื่อกำหนดองค์ประกอบและรายละเอียดของมาตรฐานให้ถูกต้องตามกรอบแนวคิดทฤษฎี และเหมาะสมสอดคล้องกับข้อจำกัดและความต้องการของตน การประชุมการยกร่างมาตรฐานนี้ อาจกระทำได้หลายครั้ง ไม่จำเป็นต้องให้แล้วเสร็จในการประชุมครั้งเดียว ผู้เข้าร่วมประชุมปฏิบัติการอาจเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญภายในองค์กร หรือ กรรมวิภาคคิดเห็นเพื่อกำหนดมาตรฐานการอยู่บ้านพื้นฐานของการทำงานในทัศน์เชิงวิทยาศาสตร์ และประชาธิปไตย

2.3.4 การทำประชาพิจารณ์

เป็นการนำผลจากการประชุมปฏิบัติการ ขึ้นໄດ້แก่ ร่างมาตรฐานโรงเรียนไปให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการพิจารณา และเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อความเห็นของคณะกรรมการอาจไม่ครอบคลุมหรือละเอียดซับซ้อนมากเกินไป จนผู้เกี่ยวข้องเห็นเป็นความขัดข้องสำหรับการปฏิบัติได้ การวินิจฉัยว่า

ผลจากการประชาพิจารณ์ส่วนใดที่ควรจะนำมาปรับปรุงร่างมาตรฐานโรงเรียนนั้น ก็ขึ้นอยู่กับคุณภาพนิじของคณะกรรมการและหน้าหนัก หรือกระแสแห่งความต้องการของประชาชนผู้ออกเสียงประชาพิจารณ์ด้วย โดยปกติการกระทำประชาพิจารณ์ จะดำเนินการเป็นระยะ ๆ ในช่วงเวลาของการพัฒนามาตรฐาน เช่น อาจทำหลังการยกร่างมาตรฐานครั้งหนึ่งและหลังการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานอีกครั้งหนึ่ง

2.3.5 การทดลองใช้มาตรฐาน

เป็นการนำร่างมาตรฐานโรงเรียนที่ผ่านการกระทำประชาพิจารณ์แล้วทดลองใช้ในโรงเรียน ซึ่งจะทำให้ทราบถึงความเป็นไปได้ในการนำ มาตรฐานไปใช้ และปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่พบขณะใช้มาตรฐานในขั้นต่อไป

2.3.6 การตรวจสอบและปรับปรุงมาตรฐาน

เมื่อมาตรฐานผ่านขั้นตอนการทำประชาพิจารณ์แล้ว โดยปกติจะตรวจสอบมาตรฐานเกี่ยวกับความถูกต้องเชิงเนื้อหา เชิงทฤษฎี เชิงโครงสร้าง และความชัดเจนของภาษาที่ใช้ เป็นต้น

2.3.7 การเสนอขอความเห็นชอบ

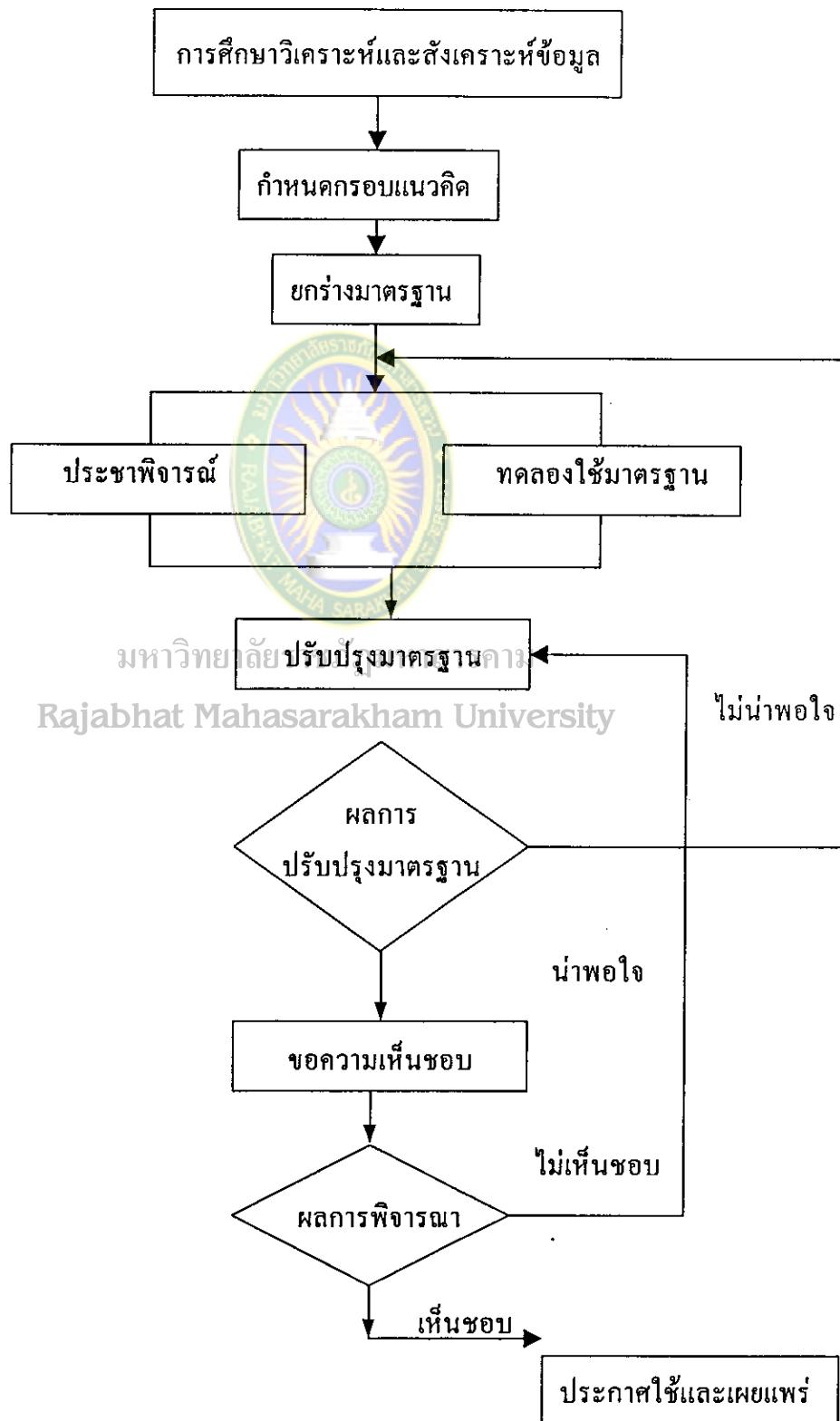
การพัฒนามาตรฐานโรงเรียนของ สำนักงาน

คณะกรรมการการประณีตศึกษาแห่งชาติ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ การประณีตศึกษาแห่งชาติ สำหรับมาตรฐานโรงเรียนที่จังหวัด อําเภอ และกรรมการ โรงเรียนแล้วแต่กรณี เพื่อให้ความเห็นชอบและประกาศใช้ต่อไป

2.3.8 การประกาศใช้และเผยแพร่'

เมื่อมาตรฐานโรงเรียนระดับต่าง ๆ ได้รับความเห็นชอบ แล้ว หน่วยงานเข้าของมาตรฐานจึงจะสามารถประกาศและเผยแพร่มาตรฐานเหล่านั้น ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องได้ หลังจากการเผยแพร่ไประยะหนึ่งแล้ว วิธีของการพิจารณา มาตรฐานควรได้รับการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อให้มาตรฐานที่ใช้อยู่มีความ ถูกต้องเหมาะสมและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

ซึ่งกระบวนการในการพัฒนามาตรฐานการศึกษาที่กล่าวมานี้ขั้นตอน ในภาพที่ 6 (สำนักงานคณะกรรมการการประณีตศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 15) ดังนี้

ภาพที่ 6 ขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานโรงเรียน

2.4 มาตรฐานโรงเรียน พ.ศ. 2541

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

มาตรฐานโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2541 สถาปัตย์ที่พึงประสงค์ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ ซึ่งแสดงได้โดยประสิทธิภาพการศึกษาอีกด้วย ซึ่งจะแสดงให้เห็นในเชิงปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต ซึ่งมาตรฐานด้านผลผลิตและมาตรฐานด้านกระบวนการอันได้แก่ มาตรฐานคุณภาพนักเรียน มาตรฐานการเรียนการสอน และมาตรฐานการบริหารโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน ดังแสดงไว้ในภาพที่ 7 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 9 – 10)

ภาพที่ 7 ความสัมพันธ์ของมาตรฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ รับผิดชอบจัดการศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ระหว่างหักถึงคุณภาพและมาตรฐานของการจัดการศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ จึงได้พยายามปรับปรุงและหาวิธีการพัฒนามาตรฐานโรงเรียนให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงที่สุด โดยสังเคราะห์จากมาตรฐานโรงเรียนที่ใช้ในปีที่ผ่านมา ประกอบกับผลการประเมิน มาตรฐานโรงเรียน ในทุกระยะของการใช้มาตรฐานโรงเรียน มากำหนดเป็นมาตรฐานโรงเรียน พ.ศ. 2541 มีองค์ประกอบของมาตรฐาน 3 ด้าน ดังนี้

2.4.1 มาตรฐานด้านปัจจัย

ปัจจัย (Input) หมายถึง ตัวป้อนหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ระบบนำมาจากสภาพแวดล้อมผ่านเส้นแบ่งเขตเข้ามา ซึ่งจำแนกได้หลายประเภทได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงินและทรัพยารวัตถุ ปัจจัยหรือตัวป้อนทางการศึกษาของโรงเรียนได้แก่ ทรัพยากรณ์มุนุษย์ เช่น ครู นักเรียน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ทรัพยารวัตถุ เช่น ที่ดิน อาคาร วัสดุครุภัณฑ์ ทรัพยากรการเงิน เช่น งบประมาณแผ่นดิน เงินบำรุงการศึกษา เงินบริจาค และสารสนเทศ เช่น ความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง รายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช. 2540 : 153)

องค์ประกอบคุณภาพด้านปัจจัยของโรงเรียนสามารถแสดงได้โดยด้วยตัวบ่งชี้ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ มีดังต่อไปนี้ คือ คุณลักษณะของโรงเรียน เช่น โอกาสที่ได้รับการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา จำนวนนักเรียน สุขภาพ และโภชนาการ คุณลักษณะของครู เช่น วุฒิการศึกษา อายุและประสบการณ์ ความรู้ ในวิชาชีพ คุณลักษณะของผู้บริหาร เช่น วุฒิการศึกษาประสบการณ์ คุณลักษณะของวัสดุการสอนและเครื่องมือ เช่น ความเพียงพอ และคุณภาพของเครื่องมือทดลอง วิทยาศาสตร์ โสตทศนูปกรณ์ อุปกรณ์การเรียนการสอน คุณลักษณะของสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาด ความเพียงพอและการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ของโรงเรียน อาคาร ต่าง ๆ ห้องค่า ครุภัณฑ์ต่าง ๆ สภาพแวดล้อมของชุมชน เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม การคุณนาคม สาธารณูปโภค และการจัดกิจกรรมก่อนการเรียนการสอน เช่น การเตรียมการสอน การปรับเนื้อหา การเตรียมสื่อ และเครื่องมือวัสดุและประเมินผล (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช. 2537 : 9-10)

ในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้ได้มาตรฐานนั้นจำเป็นต้องอาศัย ปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นหลายประการ ทั้งด้านบุคลากร วัสดุ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และงบประมาณ ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านนั้น ๆ ได้มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานไว้แล้ว สำหรับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้กำหนดเกณฑ์ มาตรฐานด้านปัจจัย เนพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวัสดุครุภัณฑ์ และอาคารสถานที่ไว้ เพื่อให้ເຂົ້າຕົ້ນຕ່າງໆ ให้ได้มาตรฐาน วัสดุ ครุภัณฑ์ประจำโรงเรียน รายการวัสดุครุภัณฑ์ ระดับก่อนประถมศึกษา รายการ

วัสดุครุภัณฑ์ประจำห้องเรียนระดับประถมศึกษาและรายการวัสดุครุภัณฑ์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 72)

การจัดการศึกษาที่จะพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้ตามวัตถุประสงค์นี้
 ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบบนหลายอย่าง เช่น กระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน ตัวผู้เรียน ความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง ฯลฯ ดังนั้นเกณฑ์มาตรฐานด้านปัจจัยที่กำหนดไว้นี้จึงเป็นเพียงการกำหนดสภาพความน่าจะเป็นที่จะเอื้อต่อการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนจะต้องแสวงหาความร่วมมือจากชุมชน หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยต่าง ๆ แล้วนำปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้มาดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียน จึงจะทำให้คุณภาพนักเรียนได้มาตรฐานตามที่กำหนด เพราะโรงเรียนจะรองรับปัจจัยช่วยเหลือจากภาครัฐเพียงอย่างเดียวไม่ได้ ยิ่งในยุคนี้ ยุคนี้ประเทศกำลังประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ยิ่งจำเป็นจะต้องระดมความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ มากเท่านั้น นอกจากนี้โรงเรียนจะต้องดัดแปลงวัสดุในห้องถีบนำมาใช้ รวมทั้งการคุ้มครองเด็ก ซึ่งเป็นผลผลิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ให้สามารถใช้งานได้นาน และใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า

Rajabhat Mahasarakham University

2.4.2 มาตรฐานด้านกระบวนการ

เมื่อนำตัวปีонเข้าสู่ระบบแล้วจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงตัวปีอนให้เป็นผลผลิตเรียกว่ากระบวนการ (Process) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2540 : 154) กระบวนการเปลี่ยนแปลงตัวปีอนให้เป็นผลผลิตมีหลายกระบวนการ ได้แก่ การจัด โครงสร้างองค์การ การตัดสินใจ การวางแผน การควบคุมนโยบายขององค์การ กถะเบี่ยน กระบวนการผลิต กระบวนการจัดการศึกษาของโรงเรียน หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างปัจจัยภายในตัวปีอน ของเทคโนโลยีทางการศึกษา ประกอบด้วย กระบวนการเรียนการสอน กระบวนการบริการและกระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอนประกอบด้วย การจัดหลักสูตร การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิธีสอนและการวัดผล กระบวนการให้บริการ เช่น การใช้คำปรึกษา การส่งเสริม สุขภาพนักเรียน การจัดบริการทางานทำให้ผู้สำเร็จการศึกษา กระบวนการบริหาร เช่น การวางแผน การตัดสินใจ การจัดองค์การ การอำนวยการ เป็นต้น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2537 : 10)

องค์ประกอบคุณภาพด้านกระบวนการที่สามารถแสดงได้โดยตัวบ่งชี้ ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมีดังต่อไปนี้คือ พฤติกรรมการบริหาร ได้แก่

การกำกับ คุณภาพของผู้บริหาร ในแง่ความถี่ ช่วงเวลาและวัตถุประสงค์ ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้บริหารกับครูและนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับผู้ปกครอง และชุมชน เช่น การส่งเสริมให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการศึกษา พฤติกรรมของครูได้แก่ การใช้วิธีสอน การใช้สื่อและนวัตกรรมต่าง ๆ การจัดบรรยากาศในห้องเรียน การจัดกิจกรรมเสริม การจัดการสอนซ่อมเสริม การใช้เวลาในงานสอน การใช้เวลาในการประสานกับผู้ปกครองและชุมชน และงานติดตามประเมินผลทั้งในด้านความถี่และวิธีการที่ใช้ พฤติกรรมของนักเรียนได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูและเพื่อนนักเรียนทั้งในแง่รายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ การใช้เครื่องมือและวัสดุต่าง ๆ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2537 : 10-11)

สำนักงานคณะกรรมการการประดิษฐศึกษาแห่งชาติได้กำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการฯ ไว้ดังต่อไปนี้ มาตรฐานการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียน การสอนที่สามารถพัฒนานักเรียน ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างครบถ้วน ครบทั้งเป็นก้าวตามนิตร เอ้าใจใส่ต่อนักเรียนทุกคนด้านนิ่นการสอนอย่างเป็นระบบ สำนักงานคณะกรรมการการประดิษฐศึกษาแห่งชาติได้กำหนดมาตรฐานการเรียนการสอนขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดกรอบการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานประกอบด้วยมาตรฐานและตัวบ่งชี้ดังนี้ มาตรฐานที่ 1 และตัวบ่งชี้ วางแผนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตร ความต้องการของนักเรียนและท้องถิ่น มาตรฐานที่ 2 และตัวบ่งชี้ จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกคิด ปฏิบัติจริงประเมินและปรับปรุงตนเอง มาตรฐานที่ 3 และตัวบ่งชี้ จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนแสดงหาความรู้ด้วยตนเอง มาตรฐานที่ 4 และตัวบ่งชี้ จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนรู้และทำงานร่วมกันโดยเน้นกระบวนการ กลุ่ม มาตรฐานที่ 5 และตัวบ่งชี้จัดการเรียนการสอนเชื่อมโยงกับสภาพชุมชน ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มาตรฐานที่ 6 และตัวบ่งชี้ จัดการเรียนการสอนโดยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่ดี มาตรฐานที่ 7 และตัวบ่งชี้ จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนการสอน ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข และประสบ ความสำเร็จ มาตรฐานที่ 8 และตัวบ่งชี้ จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถและความตั้งใจตามศักยภาพ โดยเสริมจุดเด่นและแก้ไขจุดด้อยนักเรียนเป็นรายบุคคล มาตรฐานที่ 9 และตัวบ่งชี้จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่ออย่างหลากหลายที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน มาตรฐานที่ 10 และตัวบ่งชี้ ประเมิน

นักเรียนครบถ้วนด้านอย่างต่อเนื่องด้วยเครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 43)

มาตรฐานการเรียนการสอนประกอบด้วยมาตรฐาน 10 มาตรฐาน 10 ด้วยชี้ ซึ่งครอบคลุมกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมดของครุผู้สอน โรงเรียน จะต้องดำเนินการให้ครุที่มีหน้าที่ปฏิบัติการสอนดำเนินการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบเป็นขั้นตอน โดยต้องมีการวางแผนการเรียนการสอน การสอนต้องเน้นให้ผู้เรียนฝึกคิดปฏิบัติจริง สร้างความรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนการสอน เชื่อมโยงกับสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม ปลูกฝังคุณธรรม และลักษณะที่พึงประสงค์ จัดบรรยากาศการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุข ได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ใช้สื่ออย่างหลากหลาย และประเมินผลการเรียนการสอนทุกวันด้วยเครื่องมือที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่องจึงจะสามารถพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด มาตรฐานการบริหาร โรงเรียน การบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงได้กำหนดมาตรฐาน การบริหาร โรงเรียนขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารงานในโรงเรียน ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการเรียนการสอน และคุณภาพนักเรียนประกอบด้วย มาตรฐานและด้วยชี้ ดังนี้ มาตรฐานที่ 1 โรงเรียนใช้แผนเป็นเครื่องมือในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยด้วยชี้ 4 ด้วยชี้คือด้วยชี้ที่ 1 จัดระบบข้อมูลสารสนเทศ ได้ครบถ้วน ถูกต้อง ตรงกับความต้องการและทันต่อการใช้งาน ด้วยชี้ที่ 2 แผนของโรงเรียนเกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชนสอดคล้องกับสภาพโรงเรียนมีเป้าหมายชัดเจน และมุ่งเน้นคุณภาพนักเรียน ด้วยชี้ที่ 3 จัดระบบงานชัดเจน คล่องตัวในการปฏิบัติงาน มอบหมายงานตรงตามความรู้ ความสามารถ ส่งเสริมบุคลากรให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และ ด้วยชี้ที่ 4 ควบคุม กำกับ ติดตามและนิเทศให้การดำเนินงานบรรลุตามแผน มาตรฐานที่ 2 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรเกิดความมุ่งมั่นในการพัฒนา ประกอบด้วยด้วยชี้ 2 ด้วยชี้คือ ด้วยชี้ที่ 1 ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรให้สามารถพัฒนาตนเอง และพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง และด้วยชี้ที่ 2 จัดสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกและคุณภาพและประโยชน์ตอบแทน มาตรฐานที่ 3 โรงเรียนจัดกิจกรรมหลากหลาย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ประกอบด้วยด้วยชี้ 4 ด้วยชี้คือ ด้วยชี้ที่ 1 จัดกิจกรรมทางวิชาการ บริการแนะแนว บริการสุขภาพอนามัย โภชนาการและกิจกรรมช่วยเหลือ

นักเรียนอย่างทั่วถึงและเหมาะสม ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และ ตัวบ่งชี้ที่ 3 จัดแหล่งความรู้ สื่อและเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนการสอน และตัวบ่งชี้ที่ 4 จัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ มาตรฐานที่ 4 โรงเรียนประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาโรงเรียน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 2 ตัวบ่งชี้คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 ดำเนินการเพื่อประสานความร่วมมือกับกรรมการโรงเรียน ชุมชน และหน่วยงานอื่นในการพัฒนาโรงเรียนและตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของโรงเรียนได้รวดเร็วทันเหตุการณ์และต่อเนื่อง มาตรฐานที่ 5 โรงเรียนประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 2 ตัวบ่งชี้คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 ประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง โดยใช้วิธีการที่หลากหลายและทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและตัวบ่งชี้ที่ 2 นำผลการประเมินไปใช้ในเทศและการพัฒนาอยู่เสมอ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 55)

มาตรฐานการบริหารโรงเรียนเป็นมาตรฐานที่ครอบคลุมงานทุกอย่างในโรงเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องดำเนินการบริหาร โรงเรียนอันจะนำไปสู่ความสำเร็จ โดยใช้แผนเป็นเครื่องมือในการบริหาร ส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความมุ่งมั่นในการพัฒนา จัดกิจกรรมหลากหลายในการสนับสนุนการเรียนการสอน ประสานความร่วมมือทุกฝ่าย และประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ จึงจะเกิดประสิทธิภาพในการบริหาร เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนตามเกณฑ์ มาตรฐาน

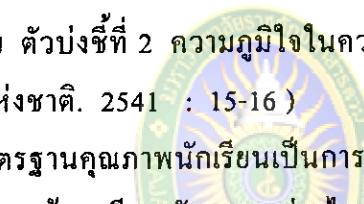
2.4.3 มาตรฐานด้านผลผลิต

ผลผลิต (Output) คือ สิ่งที่ระบบผลิตแล้วส่งออกสู่สังคม
แวดล้อมมี 2 ประเภท คือ ผลผลิตที่ตรงตามวัตถุประสงค์ และผลผลิตที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งผลผลิตทางการศึกษาของโรงเรียนประกอบด้วยผลผลิตเกี่ยวกับนักเรียน ผลผลิตเกี่ยวกับครุและผลผลิตอื่น ๆ ผลผลิตเกี่ยวกับนักเรียน เช่น ความรู้ เทคนิค ทักษะ พัฒนาการ การขาดเรียน การออกจากลางค้น การสำเร็จการศึกษา ผลผลิตเกี่ยวกับครุ เช่น ความพึงพอใจของครุ พัฒนาการของครุ การลา การขาด การขอเข้าชม ออก ผลผลิตอื่น ๆ เช่น นโยบาย ระเบียบข้อบังคับ ระเบียบบังคับ ความสัมพันธ์กับชุมชน เป็นต้น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2540 : 154)

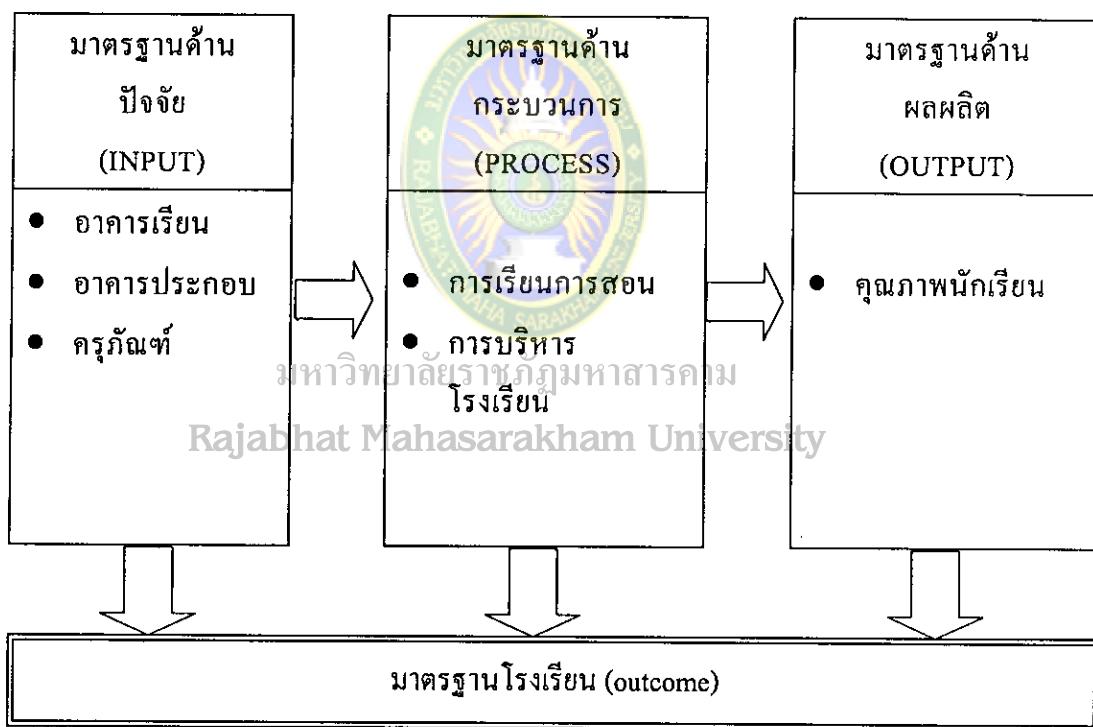
องค์ประกอบคุณภาพด้านผลผลิตที่สามารถแสดงได้โดยตัวบ่งชี้ที่
ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีดังต่อไปนี้คือ ผลผลิตที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ได้แก่
ผลสัมฤทธิ์ทางด้านศิปัญญา ทักษะการปฏิบัติ การเปลี่ยนแปลงทางเจตคติ และ
พฤติกรรม เช่น คุณลักษณะทางจริยธรรม ผลในด้านอื่น ๆ ได้แก่ อัตราการเข้าชั้น
และอัตราการคัน อัตราการสอบผ่าน การสอบระดับชาติ อัตราการสอบผ่านจำแนก
ตามคุณลักษณะของนักเรียนและการวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน จำแนกตาม
องค์ประกอบด้านปัจจัย รวมทั้งความเสมอภาคของผลการจัดการประถมศึกษา
(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2537 : 11)

นักเรียนที่มีคุณภาพ ต้องได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่เหมาะสม
อย่างรอบด้านทั้งด้านความรู้ ความสามารถและทักษะ สุขภาพกายและจิตที่ดีและ
คุณธรรม จริยธรรม จากคุณลักษณะดังกล่าว จึงได้กำหนดมาตรฐานคุณภาพนักเรียนใน
ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 9
มาตรฐาน 20 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ มาตรฐานที่ 1 นักเรียนมีความรู้พื้นฐานตามระดับการศึกษา
ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 1 ตัวบ่งชี้ คือ ความรู้พื้นฐานตามหลักสูตรแต่ละระดับการศึกษา
มาตรฐานที่ 2 นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาและความสามารถทางคณิตศาสตร์
ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 2 ตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อ^{มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม}
การสื่อสาร ตัวบ่งชี้ที่ 2 ความสามารถทางคณิตศาสตร์ มาตรฐานที่ 3 นักเรียนมีความสามารถ
ในการคิดและแก้ปัญหา ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 1 ตัวบ่งชี้ คือ ความสามารถ
ในการคิดและแก้ปัญหา มาตรฐานที่ 4 นักเรียนมีความสามารถในการแสวงหาความรู้
และมีนิสัยใฝ่รู้ไฟเรียนประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 2 ตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความสามารถ
ในการแสวงหาความรู้ ตัวบ่งชี้ที่ 2 นิสัยใฝ่รู้ไฟเรียน มาตรฐานที่ 5 นักเรียนมีความสามารถ
ในการการปฏิบัติงานในชีวิตประจำวัน/งานอาชีพและสามารถใช้เทคโนโลยีใน
การดำรงชีวิต มาตรฐานที่ 6 นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้ตามวิถีประชาธิปไตย
ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 การเคารพสิทธิส่วนบุคคล ส่วนรวม
และกฎระเบียบของสังคม ตัวบ่งชี้ที่ 2 ความร่วมมือร่วมใจประสานประโยชน์เพื่อ^{Rajabhat Mahasarakham University}
ส่วนรวม ตัวบ่งชี้ที่ 3 การใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาร่วมกัน มาตรฐานที่ 7 นักเรียนมี
สุขภาพสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1
การมีน้ำหนัก ส่วนสูง และสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐานเด็กไทย ตัวบ่งชี้ที่ 2
การมีสุขอนิสัยในการรักษาสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย ตัวบ่งชี้ที่ 3 การมีสุขภาพ

จิตดี มาตรฐานที่ 8 นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความประณานิรันดร์อันมีความสุขรู้จักแบ่งปันช่วยเหลือและตอบแทนคุณ ตัวบ่งชี้ที่ 2 ความซื่อตรงต่อหน้าที่และความถูกต้อง ตัวบ่งชี้ที่ 3 การใช้สิ่งของและทรัพย์สินอย่างประหยัดและคุ้มค่า ตัวบ่งชี้ที่ 4 การปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบตัวยความมุ่งมั่น รอบคอบและถูกต้อง มาตรฐานที่ 9 นักเรียนเห็นคุณค่าอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปวัฒนธรรมและภูมิใจในความเป็นไทย ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 2 ตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 การเห็นคุณค่าอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม ตัวบ่งชี้ที่ 2 ความภูมิใจในความเป็นไทย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 15-16)

มาตรฐานคุณภาพนักเรียน เป็นการกำหนดคุณลักษณะของตัวผู้เรียนว่า เมื่อเรียนจบหลักสูตรแล้วจะมีคุณลักษณะอย่างไรบ้าง โรงเรียนจะต้องยึดมาตรฐานคุณภาพนักเรียนเป็นหลักเกณฑ์ โดยตรวจสอบว่านักเรียนของตนเองมีคุณลักษณะ ใกล้เคียงกับเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้หรือไม่ หากน้อยเพียงใด ตัวบ่งชี้ใดที่ยังมีปัญหาอยู่ ก็ต้องหาวิธีการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้ใดที่ได้ตามเกณฑ์แล้วก็ต้อง หาวิธีพัฒนาให้ดีขึ้น การดำเนินการจะต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่ายของโรงเรียน รวมทั้งพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ชุมชน จึงจะทำให้สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานข้างต้น ได้ ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะที่เป็นผู้จัดการกับปัจจัยทั้งหลายจะต้องเห็นความสำคัญของคุณภาพมาตรฐานของผลผลิต โดยช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุน ประสานงานกับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ให้ได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ มีจุดหมายร่วมกัน เพื่อมุ่งผลไปที่คุณภาพนักเรียนมาตรฐานคุณภาพนักเรียน ข้างต้นจะสังเกตว่ามีการกำหนดตัวบ่งชี้ เมื่อกันในระดับการศึกษาทุกระดับ เพราะว่า คุณภาพของนักเรียน ไม่ว่าจะเรียนอยู่ในระดับใด ก็สามารถแสดงได้ตามลักษณะของตัวบ่งชี้ที่กำหนดนี้ เพียงแต่ระดับคุณภาพจะแตกต่างกันไปตามระดับของการศึกษา การนำมาตรฐานคุณภาพไปใช้ ผู้บริหารโรงเรียน ครุ บุคลากรที่เกี่ยวข้องจะต้องทำความเข้าใจในเรื่องของมาตรฐานและตัวบ่งชี้ให้ชัดเจน จึงจะสามารถตรวจสอบ มาตรฐานได้เหมาะสมกับระดับการศึกษาของนักเรียนในแต่ละระดับการศึกษาของโรงเรียน

จากการศึกษามาตรฐานโรงเรียน พ.ศ. 2541 ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า มาตรฐานโรงเรียน เป็นสภาพที่พึงประสงค์ในเชิงคุณภาพ หรือปริมาณที่แสดงได้โดยประสิทธิภาพของโรงเรียน ในการพัฒนานักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิด มาตรฐานโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ว่า มาตรฐานของโรงเรียน มีการกิจและขอบข่ายงาน เป็น 3 ด้าน ดังนี้

ภาพที่ 8 กรอบแนวคิดมาตรฐานโรงเรียน

จากภาพที่ 8 เห็นได้ว่า มาตรฐานโรงเรียนประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต แต่ละด้านมีองค์ประกอบอยู่ที่แตกต่างกัน

3. ทฤษฎีและเทคนิคการพัฒนางานเพื่อเข้าสู่มาตรฐาน

การพัฒนางานเพื่อเข้าสู่มาตรฐานทั้ง 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานด้านกระบวนการ และมาตรฐานด้านผลผลิต ผู้บริหารโรงเรียน ครุผู้เกี่ยวข้อง ครุศึกษาทฤษฎีและแสวงหาเทคนิค วิธีการที่เหมาะสม มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ ตามสภาพแวดล้อมของแต่ละห้องดิน จึงสามารถดำเนินการพัฒนางานเป็นไปตามที่ มาตรฐานกำหนดได้ ทฤษฎีและเทคนิคการพัฒนางานเพื่อเข้าสู่มาตรฐานมีดังต่อไปนี้

3.1 ทฤษฎีการบริหารเพื่อเข้าสู่การพัฒนางาน

แนวคิด ทฤษฎี การบริหารมีจุดเริ่มต้นและวิวัฒนาการมาหลายยุคสมัย เริ่มตั้งแต่ยุคการบริหารเชิงวิทยาศาสตร์ที่มุ่งประสิทธิภาพของงานจนมองคนเหมือนเครื่องจักร ต่อมาเป็นยุคการบริหารเชิงมนุษยสัมพันธ์ เริ่มให้ความสำคัญกับ องค์ประกอบด้านความคิด อารมณ์ และความรู้สึกของคนในหน่วยงาน จึงได้นำ การบูรณาการให้ทำงาน แต่ต่อมาเกิดยุคการบริหารเชิงพฤติกรรมศาสตร์ที่พยายาม ทำความเข้าใจพฤติกรรมของบุคคล กลุ่มคน และองค์การ เพื่อใช้คนให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะเห็นว่าแต่ละยุคสมัยมีจุดเน้นในการบริหารที่แตกต่างกัน และในแต่ละ ยุคสมัยดังกล่าวได้มีผู้เสนอแนวคิด ทฤษฎีการบริหารไว้จำนวนมาก และบรรดาแนวคิด ทฤษฎีและเทคนิควิธีดังกล่าวบังคับต้องตามดูแลและปรับปรุงอยู่บัน ดังนี้

3.1.1 กระบวนการบริหารของ ဂูลิกก์และอุรวิค์ (Gulick and Urwick)

กระบวนการบริหารที่นิยมกันมากและสามารถนำมาใช้เป็นหลัก ในการบริหารงานทั่ว ๆ ไป คือ กระบวนการบริหารของ Luthure Gulick และ Lyndall Urwick ซึ่งมีชื่อย่อว่า POSDCORB โดยมีกระบวนการบริหาร 7 ประการ คือ (สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 11-12)

1. การวางแผน (Planning = P) หมายถึง การจัดการ วางแผน โครงการและแผนปฏิบัติการรวมทั้งวิธีการปฏิบัติงาน ไว้ล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน
2. การจัดหน่วยงาน (Organizing = O) หมายถึง การกำหนด โครงสร้างอำนาจหน้าที่การแบ่งส่วนงานและการจัดสายงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็น ไปตามวัตถุประสงค์

3. การจัดวางตัวบุคคล (Staffing = S) หมายถึง การบริหารงานด้านบุคคล ได้แก่ การจัดอัตรารากำลัง การสรรหาและการพัฒนาบุคลากร และการเสริมสร้างบรรยกาศในการทำงานที่ดี

4. การอำนวยการ (Directing = D) หมายถึง การวินิจฉัย ตั้งการ การควบคุมบังคับบัญชา และการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในฐานะที่ผู้บริหารเป็นหัวหน้าหน่วยงาน

5. การประสานงาน (Co-ordinating = Co) หมายถึง การประสานกิจการด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานเพื่อให้เกิดมีการร่วมมือประสานงานที่ดี และดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางเดียวกัน

6. การรายงาน (Reporting = R) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานเพื่อให้ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงานได้ทราบความเคลื่อนไหว และความคืบหน้าของกิจการอย่างสม่ำเสมอ

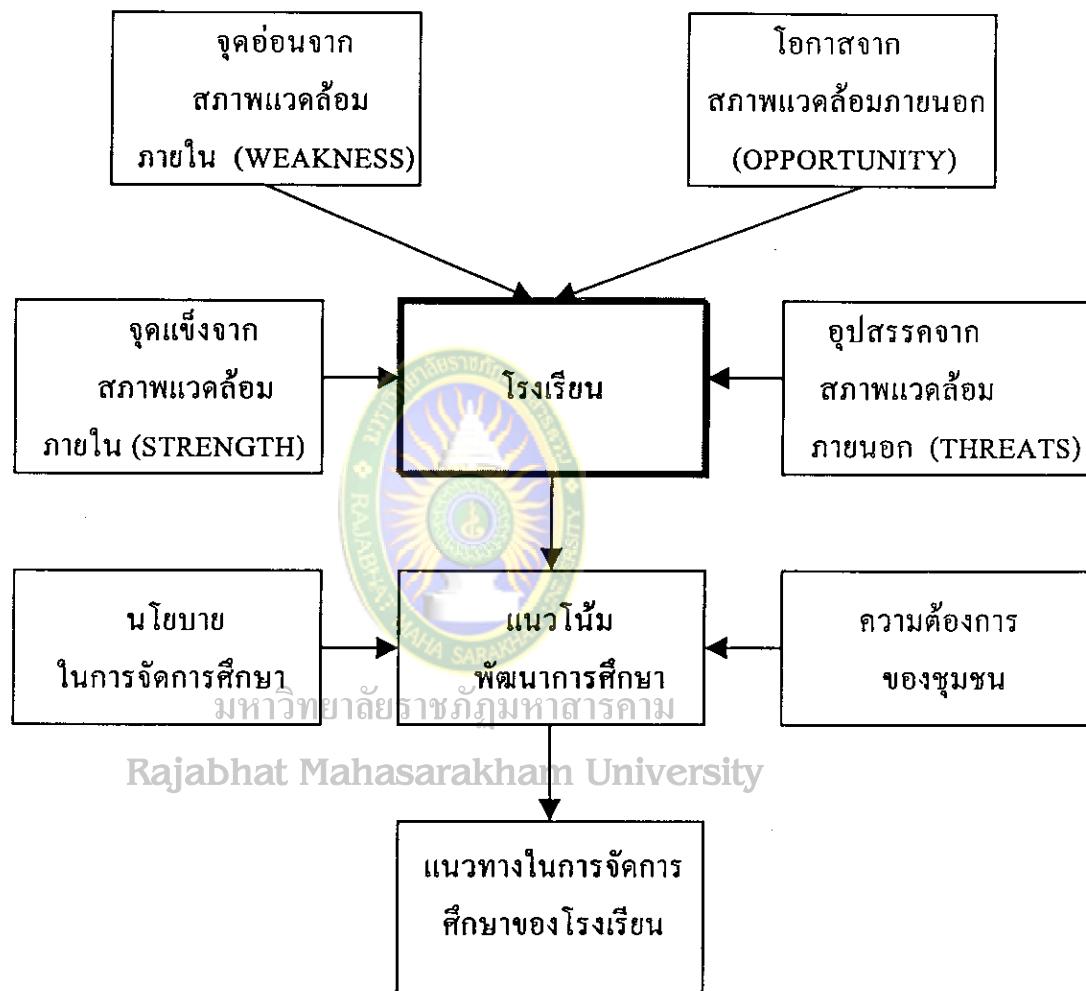
7. การใช้งบประมาณ (Budgeting = B) หมายถึง การจัดทำงบประมาณ การจัดทำบัญชี การใช้จ่ายเงินและการควบคุมตรวจสอบทางด้านการเงิน และทรัพย์สิน

3.1.2 แนวคิดการวิเคราะห์สภาพโรงเรียน (SWOT)

การวิเคราะห์สภาพโรงเรียน เพื่อศึกษาแนวโน้มการพัฒนา การศึกษาให้มีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนท้องถิ่น โดยแนวโน้มการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนต้องมีความเป็นไปได้ในการพัฒนาตามเงื่อนไข ข้อจำกัดและองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษา ซึ่งได้แก่ นโยบายในการจัดการศึกษาของหน่วยงานต้นสังกัด รูปแบบการบริหารงานของโรงเรียนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

การศึกษาความต้องการของชุมชน เป็นการสำรวจความต้องการขององค์กรชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ ความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนและความต้องการของชาวบ้านในชุมชน สรุปมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน

การวิเคราะห์สภาพของโรงเรียน เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน แสดงไว้ในภาพที่ 9 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 13)

ภาพที่ 9 การวิเคราะห์สภาพโรงเรียนเพื่อกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาของโรงเรียน (SWOT)

3.1.3 กลุ่มสร้างคุณภาพ (Quality Control Circle)

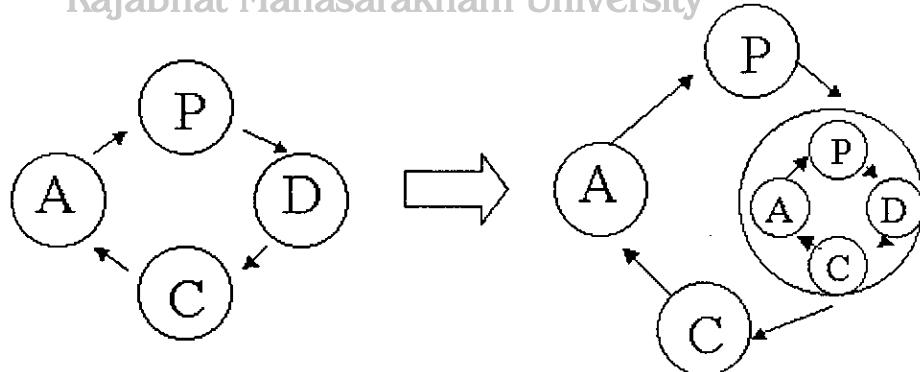
กลุ่มสร้างคุณภาพ มาจากคำว่า “Quality Control Circle” เรียกย่อว่า “QC” หมายถึง กลุ่มนักศึกษาเลือก จำนวน 3 – 10 คน ที่อยู่ในหน่วยงานเดียวกันรวมตัวกันอย่างอิสระเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ทั้งเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาชีวิตกันและกัน ซึ่งองค์ประกอบของกลุ่มคุณภาพ ประกอบด้วยสมาชิก 3 ฝ่าย ได้แก่ หัวหน้ากลุ่ม เลขาธุการกลุ่มและสมาชิกกลุ่ม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 13)

สำหรับจุดมุ่งหมายของกลุ่มสร้างคุณภาพ มี 3 ประการ คือ ประการแรก เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการควบคุมงานและภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชาขึ้นต้น โดยให้เกิดการพัฒนาตนเองเป็นลำดับไป ประการที่ 2 ให้ทุกคนไปจนถึงพนักงาน ปลายแ两端 ได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเพิ่มขวัญกำลังใจและควบคุมคุณภาพเพิ่มพูนความสำนึกรัก ในเรื่องคุณภาพปัญหาและแก้ไข ปรับปรุงงานโดยอาศัยกิจกรรมกลุ่มคุณภาพเป็นสื่อกลาง และประการสุดท้ายให้กิจกรรมควบคุมคุณภาพทั่วทั้งองค์กรเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และสอดคล้องกัน ส่วนหลักการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มคุณภาพมี 4 ประการ คือ ต้องไม่ขัดกับนโยบายของหน่วยงาน สามารถปฏิบัติได้เอง ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และทำงานอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 14)

กระบวนการในการบริหารงานของกลุ่มสร้างคุณภาพมี 4 ขั้นตอน ดังนี้ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) การปรับปรุงแก้ไข (Action) ดังแสดงไว้ในภาพที่ 10 (Dennis. 1995 : 1 ; citing Demming. 1986)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Mahasarakham University

ภาพที่ 10 กระบวนการในการบริหารงานคุณภาพของเคมมิ่ง

จากภาพที่ 10 เห็นได้ว่า ในการบริหารงานตามวงจรของเคมมิ่ง มีขั้นตอนที่สำคัญ 4 ขั้นตอน แต่มีจุดเด่นก็คือ การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง นั่นเอง

3.2 เทคนิคการพัฒนางานเพื่อเข้าสู่มาตรฐาน

ในการพัฒนางานเพื่อเข้าสู่มาตรฐานได้นั้น ผู้บริหารโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องควรจะศึกษาเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมเกี่ยวกับการสอน หลักการสอนและวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์เพื่อสามารถทำให้การพัฒนางานเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ได้ โดยเทคนิคการพัฒนางานเพื่อเข้าสู่มาตรฐาน มีดังนี้

3.2.1 การสอน

เกี่ยวกับการสอน ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของการสอนไว้หลายท่าน ดังคำกล่าวของ เพ็ญพิมล ภูศิริวิเชียร (2537 : 62) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า การสอนคือ กระบวนการที่ครูพยาบาลสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียนในชั้น ที่จะแนะนำให้นักเรียนได้มีกิจกรรมในการแก้ปัญหาทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล โดยการใช้เทคนิคที่แตกต่างกันไป ตามความเหมาะสมของเด็กและสถานการณ์โดยทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับบทสรุปของอาจารย์ ใจเที่ยง (2540 : 2) ที่ว่าการสอนเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้โดยผู้เรียนจะทำกิจกรรมที่อาศัยกระบวนการ (Process) ของสมอง เช่น พิง พูด อ่าน เขียน โดยความสัมพันธ์ เปรียบเทียบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ผลของการเรียนรู้อาจอยู่ในรูปของความเข้าใจ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การประเมินผล ส่วนการดำเนินการของผู้สอน อาจอยู่ในรูปบรรยาย อธิบาย สาธิต หรือปฏิบัติให้ดู ให้อ่านเนื้อหาสาระ ให้อภิปราย ให้ทำแบบฝึกหัด ให้ศึกษาจากสื่อต่าง ๆ (บุญชุม ศรีสะอาด. 2537 : 2)

กล่าวโดยสรุป การสอนเป็น กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองฝ่ายคือ ฝ่ายที่ถ่ายทอดความรู้กับฝ่ายรับความรู้ อาจจะอยู่ในลักษณะเดี่ยวหรือกลุ่มก็ได้ ทั้งผู้ถ่ายทอดและผู้รับเพื่อให้ฝ่ายรับความรู้ เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด โดยใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ตาม ความเหมาะสมกับสภาพของผู้รับความรู้

3.2.2 หลักการสอน

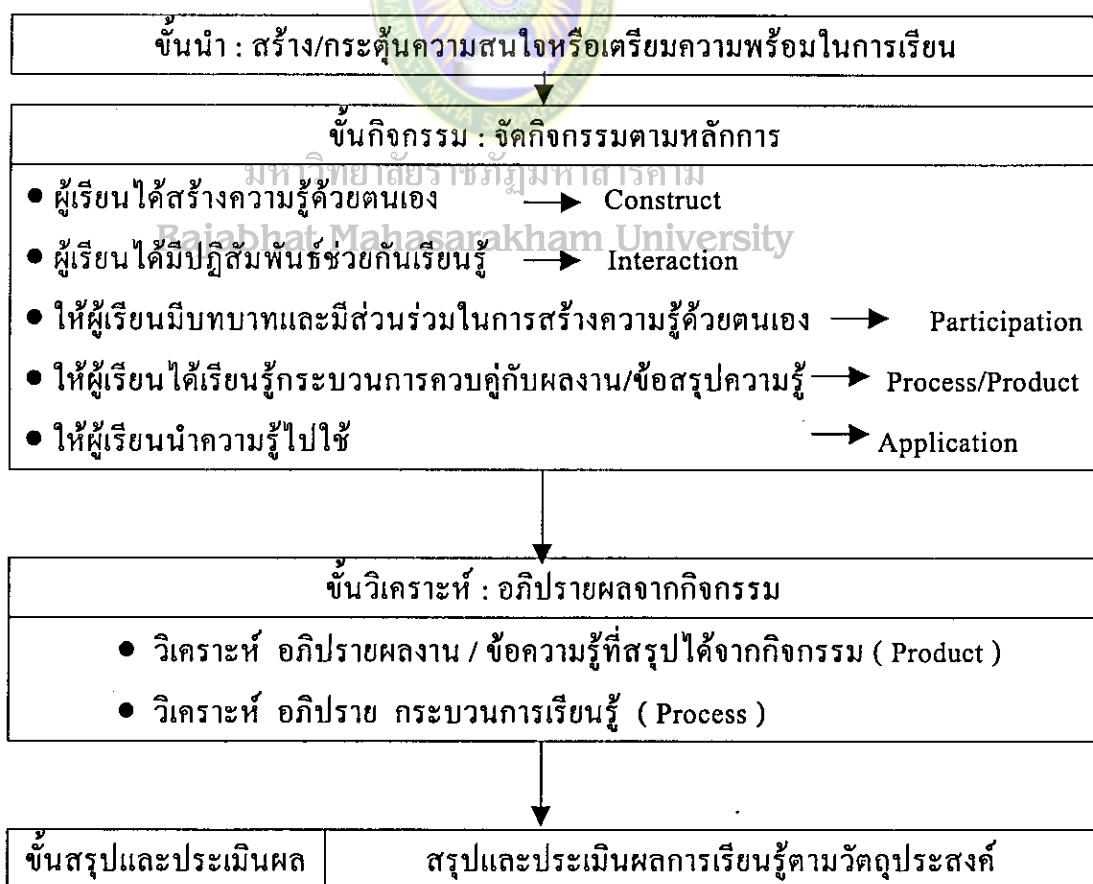
หลักการสอนเป็นความรู้พื้นฐานที่สำคัญสำหรับผู้เป็นครูเพื่อเอาไว้เป็นเครื่องยึดถือในการดำเนินการสอนให้ไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังที่นักการศึกษาหลายท่านได้แสดงทัศนะไว้ ดังนี้ อาจารย์ ใจเที่ยง (2540 : 10-11) ได้กล่าวถึงหลักการสอนไว้ว่าดังนี้ คือ ก่อนการสอน ผู้สอนต้องเตรียมการสอนโดยศึกษาหลักสูตรก្នុងครุ แล้วเอกสารประกอบการสอน ต่าง ๆ ศึกษาผู้เรียน เจียนแนนการสอนและเตรียมสื่อการเรียนการสอน เอกสารต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทางแผนเอาไว้ ใช้ทักษะการสอนที่เหมาะสม ใช้เทคนิค วิธีการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นการให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอน ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม ใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ให้ถูกต้อง สร้างบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้ ทั้งด้านวัสดุและด้านจิตใจ จัดวิธีการวัดผล และประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ หลังการสอน ผู้สอนควรดำเนินการ พิจารณาผลการเรียนการสอนว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด ถ้ามีเพียงส่วนน้อยที่ไม่บรรลุ ควรได้จัดสอนซ่อนเร้นให้ แต่ถ้ามีผู้เรียนจำนวนมากที่ไม่บรรลุ แสดงว่าการสอนตลอดจนการวางแผนการสอน มีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไข แล้วดำเนินการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องนั้น ซึ่งบทสรุป ดังกล่าวได้สอดคล้องกับคำกล่าวของ เพญพิมล ฤศิริวิเชียร (2537 : 64-65) เกี่ยวกับ หลักการสอนที่ว่า หลักการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้อง ดำเนินถึงการมีส่วนร่วมโดยตรงของผู้เรียน การได้ข้อมูลข้อมูลกับที่เหมาะสมและทันการ ความรู้สึกประสบผลสำเร็จของผู้เรียน สอนที่ละเอียด ดำเนินถึงความแตกต่างระหว่าง บุคคล ดำเนินถึงหลักจิตวิทยา ยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และบทเรียนเป็นหลัก สอน จากสิ่งที่ง่ายไปหาสิ่งที่ยาก สอนจากกฎธรรมชาติไปหาธรรมชาติ สอนจากสิ่งที่ใกล้ตัวไปหา สิ่งที่ไกลตัว สอนจากตัวอย่างและสอนจากการทดลองไปหากรณีศึกษา

ดังนั้น หลักการสอน จึงเป็นความรู้พื้นฐานที่สำคัญสำหรับผู้เป็นครู เพื่อเอาไว้เป็นเครื่องยึดถือในการดำเนินการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความรู้ดังกล่าว ได้แก่ เรื่องหลักสูตร วิธีสอน หลักจิตวิทยา เนื้อหา กิจกรรม รวมทั้ง การวัดผลและประเมินผลเป็นอย่างดี ส่วนตัวผู้เรียน ผู้สอนจะต้องดำเนินถึงตัวผู้เรียน อยู่เสมอ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของการเรียนการสอน ต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

3.2.3 วิธีสอน

เป็นเทคนิคที่จำเป็นสำหรับครูผู้สอน เพราะครูผู้สอนมีหน้าที่โดยตรงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความคาดหวังของสังคม วิธีสอนมีหลายวิธี ดังนี้

1) การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เนมานะสนับสนุนความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 33 - 34)
รายละเอียดของขั้นตอนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางแสดงไว้ในภาพที่ 11

ภาพที่ 11 ขั้นตอนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

จากภาพที่ 11 เห็นได้ว่า เป็นขั้นตอนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยยึดหลักให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construct) ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่เริ่มต้นจากการแสวงหาข้อมูล ศึกษาทำความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ สร้างความหมายแก่ตนเอง สังเคราะห์ข้อมูล และสรุปข้อความรู้ ให้ผู้เรียน มีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้มากที่สุด (Participation) ให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันและได้เรียนรู้จากกันและกัน ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิด และประสบการณ์ แก่กันและกันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (Interaction) ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้กระบวนการควบคู่ไปกับผลงานและข้อความรู้ที่สรุปได้ (Process/ Product) ให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (Application)

2) การสอนแบบโครงการ (Project)

การจัดการเรียนการสอนแบบโครงการ คือ การจัด

กระบวนการสอนในการปฏิบัติงานให้เกิดเห็นมีนักการทำงานในชีวิตจริง เพื่อให้เด็กได้มีประสบการณ์ตรง เด็กจะได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา รู้จักการทำงานอย่างมีระบบ รู้จัก การวางแผนในการทำงาน ฝึกการคิดวิเคราะห์และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งโครงการ ต่าง ๆ มีหลายลักษณะ เช่น โครงการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นโครงการที่ทำการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง เพื่อตรวจสอบสมมุติฐานานั้นที่ได้กำหนดไว้ โดยอาศัยวิธีการ ทางวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือเป็นโครงการด้านอื่น ๆ เช่น โครงการ วิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งจะมีลักษณะเป็นเรื่องของ การศึกษา ค้นคว้า ทดลอง ตรวจสอบสมมติฐาน โดยอาศัยการศึกษาวิเคราะห์ใช้ทักษะกระบวนการ โครงการ วิทยาศาสตร์ มีหลายประเภท ในการทำโครงการแต่ละโครงการจะต้องรู้ว่าทำโครงการ ประเภทใดเพื่อจะได้รู้ว่าจะต้องทำในลักษณะใด โครงการ วิทยาศาสตร์ จะมี 4 ประเภท คือ โครงการประเภททดลอง เป็นโครงการที่ออกแบบทดลองที่เป็นตัวแปรลักษณะ ต่าง ๆ โครงการประเภทสิ่งประดิษฐ์ เป็นโครงการที่นำหลักการ ทฤษฎีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้โดยคิดประดิษฐ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ที่สำคัญคือต้องมีการทดลองหาประสิทธิภาพ และอาชญาการใช้งาน โครงการประเภท สำรวจข้อมูล คือ การศึกษา สำรวจข้อมูลต่าง ๆ แต่จะไม่มีตัวแปรเหมือนประเภท การทดลอง โครงการประเภททฤษฎีต่าง ๆ เป็นการศึกษาหลักการหรือทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 64)

3) การเรียนการสอนแบบบูรณาการ

การเรียนการสอนแบบบูรณาการ มีจุดเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยใช้ทักษะความคิดความสามารถหลาย ๆ ด้าน สอดคล้องกับกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ และสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน โดยมีจุดเด่นคือ การเรียนมีบรรยากาศไม่เป็นทางการ เป็นธรรมชาติ ไม่รู้สึกเคร่งเครียดกับกรอบของกลุ่มประสบการณ์ นักเรียนมีความสุขในการเรียน นักเรียนได้มีโอกาสประยุกต์ใช้ความคิดประสบการณ์ ความสามารถ ทักษะต่าง ๆ หลายด้านในเวลาเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินชีวิต และเป็นการใช้ผลการเรียนรู้จากกลุ่มประสบการณ์ทั้งหลาย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 76)

ดังนั้น วิธีการสอนจึงมีหลากหลายวิธี ได้แก่ การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การสอนแบบโครงงาน และการสอนแบบบูรณาการ เป็นต้น

3.2.4 การมีส่วนร่วมของชุมชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดให้การจัดการศึกษาอบรมของรัฐด้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการกระตุ้นส่งเสริมให้ประชาชนมีความพร้อม และสนับสนุนจัดการศึกษาเป็นเรื่องจำเป็นที่ทุกฝ่ายต้องคิดหา_yทศศร์ในการดำเนินการ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 55)

1. การสร้างพลังสร้างสรรค์ของชุมชน (Appreciation Influence Control : AIC) เพื่อพัฒนาการศึกษาเป็นกระบวนการสร้างและรวมพลังในทางสันติ เพื่อสร้างสรรค์

1.1 แนวคิด AIC อาจสรุปได้ 3 ประการ คือ ประการแรกกลุ่มคนหรือชุมชนมีพลังที่จะเอาชนะปัญหา ประการที่ 2 พลังที่อยู่โดยเดียว อาจจะใช้ไปในทางลบ และประการสุดท้าย การจัดการพัฒนาให้เป็นพลังเชิงบวก เป็นพลังแห่งความรักและสร้างสรรค์

1.2 หลักการของ AIC ในมิติของการวางแผน อาจสรุปได้ 5 ประการ ได้แก่ การระดมความคิดของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การแก้ปัญหาความบุ่งมากใน

องค์กร การปฏิบัติตามแผน การระดมพลังสร้างสรรค์ ทุกขั้นตอนเป็นการหลอมรวมความคิด และการยอมรับซึ่งกันและกัน

1.3 กระบวนการ AIC ในการพัฒนาการศึกษา แบ่งเป็น 3 ขั้น ตอน คือขั้นแรก ขั้นการสร้างความรู้ (Appreciation) เป็นการพัฒนาพัฒนาผลิตาและ พลังปัญญาขั้นที่ 2 ขั้นสร้างพลังพัฒนา (Influence) เป็นการพัฒนาพัฒนาสร้างสรรค์ และขั้นสุดท้ายขั้นสร้างแนวปฏิบัติ (Control) คือ ขั้นการสร้างพลังพัฒนางาน

2. การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

การสร้างสายสัมพันธ์อย่างแนบสนิทเป็นยุทธศาสตร์ที่จำเป็น และสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับจะต้องทราบนัก และเร่งพัฒนาตนเอง ให้เป็นนักบริหารมืออาชีพที่มีเทคนิคการบริหารจัดการที่สามารถพิชิตใจชุมชน และสร้างเครือข่ายพัฒนาอย่างอบอุ่นและแนบสนิทได้ จึงขอนำเสนอเทคนิคการสร้าง พลังชุมชน 10 ประการ ดังนี้

2.1 สร้างความครั้งหาและความเชื่อมั่นต่อชุมชนโดยมั่น
สร้างสรรค์และชี้ช่องทางภาพส่งงานของโรงเรียนในอนาคต เพื่อย้ำๆให้ร่วมเดินทางสู่ เป้าหมายด้วยความมุ่งมั่น ผู้บริหารต้องเป็นผู้เสียสละทุกрукแบบให้ชุมชนและเพื่อร่วม งานเพื่อพิสูจน์ว่าผู้นำของเขามี คือ คนจริง สู้จริง และพร้อมร่วมทางด้วยความจริงใจ

2.2 ฝึกให้เป็นคนไขกว้างจิตสาธารณะ ยอมรับการเปลี่ยนเวลาและ
โอกาสให้ชุมชน เพื่อร่วมงานร่วมออกแบบสร้างสรรค์งาน ผู้บริหารมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ปูรุ่งแต่งให้มีความคุณชัด พร้อมให้การยกย่องเชย ชื่นชมแนวคิด และ ต้องหมั่นประชาสัมพันธ์งานต่อสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 กระหนักในสิ่งจำเป็นที่ขาดแคลน ไม่ว่างเฉยหรือรอท่าที
ต้องร่วมกันแสวงหาช่องทางที่เหลือเพื่อการนำเข้าสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความเชื่อพื้นฐาน ว่าทุกอย่างทำได้หากตั้งใจจะทำ

2.4 ต้องหมั่นสร้างและปูรุ่งแต่งตนเองให้เป็นบุคคลที่มีเสน่ห์
เป็นที่ชื่นชอบของชุมชนและเพื่อร่วมงาน คำนึงเสมอว่า ทุกอย่างก้าวคือประสิทธิภาพขององค์กร และผู้บริหารคือ “สัญลักษณ์ของชุมชน”

2.5 อ่อนน้อมถ่อมตน วงศ์ตัวเรียนง่าย อยู่ร่วมกับชุมชนและ
เพื่อร่วมงานได้ทุกสถานการณ์เพื่อสร้างขวัญกำลังใจ

- 2.6 หลักเลี้ยงการ トイແພັ່ງທີ່ໄວ້ເຫດຜູ້ພັນນາທັກະການ
ປະນິປະນອນແລກງານເຈົາຕ່ອງໃຫ້ມີປະສິທິກາພ
2.7 ໃຫ້ການຕ້ອນຮັບໜຸ່ນໜັດຕ້ວຍບໍຣາກາສແຫ່ງມີຕຽກາພ ອົບຊຸ່ນ
ເປັນກັນເອງ

- 2.8 ພັນນາເຖິກນິກາຣີເຄຣະທີ່ໜຸ່ນໜັດໄຫ້ລຶກໜຶ່ງທີ່ຮູ້ສໍາວົງຈຸດເດັ່ນ
ຈຸດຕ້ອຍ ເປັນຫຼານຂໍ້ມູນໃນການຮ່ວມພັນນາໜຸ່ນໜັດແລກ ໂຮງຮຽນໄປພຣັ້ນ ຈຸ່ນ
2.9 ມັນແສວງຫາແລ່ງງປະມາມ ວັດຖຸ ຄຣຸກັມທີ່ ຈາກໜ່ວຍ
ງານອື່ນ ຫ້າງຮ້ານ ບຣິຢັກ ມູລັນທີ ສາມາຄມ ໂດຍໃຊ້ໂຄງການທີ່ມີປະສິທິກາພ ນຳເສນອຂອງ
ຮັບຄວາມຂ່າຍແລ້ວ ໂດຍເພາະກິຈການການຮຽນຮູ້ ຕ້ອງໄຫ້ໂຄກສູ່ຮຽນໄດ້ແສດງສັກຍາພ
ທຸກສັດານກາຮົມຕາມສກາພຂອງ ໂຮງຮຽນຈະເອົ້າໄດ້
- 2.10 ສ້າງແລກພັນນາຄ່ານິຍເພື່ອສ້າງສັນພັນທັກກັບໜຸ່ນໜັດໃໝ່
ແນບສົນທຼອຍ່າງຕ່ອນເນື່ອງສົມ່າເສນອ

3. ນກນາກຂອງໜຸ່ນໜັດໃນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດກາຮົມ

- 3.1 ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດແລກສ່ວນເສີມກະບວນການຮຽນຮູ້ຂອງ
ຜູ້ຮຽນທັງທີ່ບ້ານແລກທີ່ໂຮງຮຽນ ຮວ່າທັງເປັນແລ່ງຮຽນຮູ້ຕ່າງ ຈຸ່ນ
3.2 ການກຳຫານດນໂຍບາຍເປົ້າໝາຍໃນການຈັດກາຮົມແກ່ໂຮງຮຽນ
3.3 ການປະຊາສັນພັນທັກສັນບສຸນນົມກິຈການທາງກາຮົມ ຮ່ວມ
ສ້າງຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈແລກເຈດຄົດທີ່ຄູກຕ້ອງແກ່ຜູ້ຮຽນ ຄຽງ ຜູ້ປັກຮອງ ແລະຜູ້ເກີ່ວຂ້ອງ
ອື່ນ ຈຸ່ນໄປສຸ່ກາມມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປົງປັງ
3.4 ການເປັນຜູ້ສັນບສຸນນົມທັກພາກຮະນຸກລາກໃນການຈັດກາຮົມ

- 3.5 ການຕ່າງສອນການຈັດກາຮົມ ເປັນການຕ່າງສອນຈາກຜດ
ການປົງປັງດິຈຳນາຂອງໂຮງຮຽນໃນເຮືອງການວັດຜົນກາຮົມປົງປັງ ການພັນນາຕານເອງຂອງຄຽງ ແລະ
ນັກຮຽນ ການປັບປຸງບໍຣາກາສກາກາຮົມຈັດກິຈການການຮຽນຮູ້ ການບົງການ ແລະການປົງປັງ
ຈານຂອງໂຮງຮຽນ

4. ກະບວນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໜຸ່ນໜັດໃນການຈັດກາຮົມຂອງໂຮງຮຽນ

- 4.1 ການສໍາວົງຄວາມຕ້ອງການ ຄືວ່າສໍາວົງຂໍ້ມູນພື້ນຫຼານ ຄວາມ
ຕ້ອງການຂອງໂຮງຮຽນ ວິເຄຣະທີ່ສກາພຂອງໂຮງຮຽນ ໂດຍກາຮົມຕາມ ສັງເກດ ສັນພາຍຜົນ

4.2 การกำหนดมาตรฐานของโรงเรียน โดยยึดมาตรฐานของสปช.
มาตรฐานตามที่คณะกรรมการตั้งประการ และมาตรฐานที่เกิดจากความต้องการชุมชน

4.3 การวางแผนการพัฒนา คือ การวางแผนการพัฒนาโรงเรียน
ตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของโรงเรียนที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการจัดทำ
แผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี

4.4 กิจกรรมการปฏิบัติ คือแนวทางการปฏิบัติที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ
ตามวิสัยทัศน์ของโรงเรียน

4.5 การประเมินผล คือ การประเมินแนวทางปฏิบัติด้านต่าง ๆ ของ
การบริหารจัดการ โรงเรียน โดยเน้นผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสำคัญ

4.6 การสรุปผลการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การนำผลการประเมินมา
ใช้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงข้อมูลที่เกิดจากการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปี
และแผนยุทธศาสตร์เพื่อให้การบริหารจัดการ โรงเรียน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
เป็นไปอย่างต่อเนื่อง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและชุมชนอย่างแท้จริงนั้น ชุมชน
และโรงเรียนควรทบทวนกระบวนการการทำงานร่วมกัน

Rajabhat Mahasarakham University

5. ผลที่ได้จากการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา

5.1 ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับความต้องการ
ความสนใจและความสามารถของตนเอง ได้เรียนรู้วิธีแล้วห้ามรู้ มีความสุข
ในการเรียนรู้และรักที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต

5.2 ครูมีความรู้ ความเข้าใจ เมื่อประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน
โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยให้ผู้เรียนมีความสุข ผู้สอนก็มีความสุขและเรียนรู้ให้
พัฒนาเป็นครูอาชีพ

5.3 ผู้ปกครองรู้และเข้าใจความต้องการ ความสนใจ ความสามารถและ
ศักยภาพในการศึกษาเรียนรู้ของผู้เรียน มีความเข้าใจบทบาทของคนในการส่งเสริม
สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนความสุขที่ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา
เรียนรู้ของผู้เรียน

5.4 ผู้บริหารได้พัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับ
ผู้เรียนเป็นโรงเรียนแท้จริง ไม่ใช่โรงสอน และได้ใช้กระบวนการบริหารที่นักเรียน ครู
ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วม

5.5 ชุมชน และสังคมส่วนรวม ได้ผลเมืองที่มีคุณภาพ ศักยภาพ และ มีสำนึกรับผิดชอบต่อการพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศชาติ

5.6 องค์กรอื่น ๆ ได้มีส่วนช่วยประเทศในการพัฒนาบุคคลที่จะเป็น พลเมืองที่ดี มีคุณภาพและศักยภาพที่จะช่วยพัฒนาประเทศต่อไป

ฉะนั้น หากเราเรียนรู้เพื่อทันและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในสังคม ก็จะทำให้ความปัจจัยสุขของการดำเนินชีวิตมีได้อยู่เสมอ กล่าวว่าสำหรับ การปฏิรูปการศึกษา เป็นอีกการเคลื่อนไหวหนึ่งของสังคม ที่จะผลักดันให้เกิดการ ปรับตัวได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถสร้างชุมชนทางปัญญาของคนให้มีศักยภาพใน การเตรียมตัวสู่อนาคต ได้อย่างมั่นใจ อันเป็นการเตรียมการเชิงรุกของระบบสังคม ที่เข้มแข็ง เส้นทางการปฏิรูปการศึกษา พร้อมเปิดโอกาสให้ครู ผู้บริหาร ชุมชน และทุกส่วนในสังคม ได้เข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษา มีกระบวนการยุทธศาสตร์ ที่ หลากหลายที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสภาพชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3.2.5 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน University

(School – Based Management : SBM)

บุคลากรวิถีนี้ สังคมไทยมีความต้องการเห็นเด็กและเยาวชนไทย เป็นสถา碌 หรือเป็นเด็กระดับโลก (World Class) บนพื้นฐานในความเป็นไทย ประชาชน ต้องอยู่ในสังคมโลกนวัตกรรมเป็นไทย โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงการศึกษาเป็น เครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่จะพัฒนาสังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) และสังคมที่เข้มแข็ง การพัฒนาการศึกษาจำเป็นจะต้องกระจายอำนาจการบริหารจัดการ และการตัดสินใจไปสู่หน่วยปฏิบัติใหม่ก่อน พระราชบัณฑุ์ติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าวจึงให้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัด การศึกษาในด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไป ยังคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาโดยตรง สถานศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานระดับปฏิบัติที่มีบทบาทสำคัญใน การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการศึกษา จึงมุ่งเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาโดยตรง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 103)

1. ความหมายของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน มาจากภาษาอังกฤษที่มีความหมาย
เทียบเคียงกันได้ 2 คำ คือ “School – Based Management” หรือ “Site – based
Management” หมายถึง การบริหารและการจัดการศึกษาโดยมีสถานศึกษาเป็นองค์กร
หลักในการจัดการศึกษา โดยต้องมีการกระจายอำนาจบริหารและจัดการศึกษาจากส่วน
กลางไปยัง สถานศึกษา ให้มีอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ มีความอิสระคล่องตัวใน
การบริหาร จัดการศึกษาด้านต่าง ๆ ภายใต้คณะกรรมการสถานศึกษา (School Board)
ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชนผู้แทนศิษย์เก่า
ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปโดยการมีส่วนร่วม
และคุณภาพของผู้เรียนตรงตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมากที่สุด

2. รูปแบบของการบริหารจัดการโดยโรงเรียนเป็นฐาน

SBM ของสถานศึกษาแต่ละแห่งแตกต่างกันหั้นนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะ
เฉพาะและความจำเป็นของแต่ละโรงเรียนขึ้นอยู่กับว่าใครเป็นหลักคณะกรรมการ
ประกอบด้วยบุคคลกลุ่มใดมากที่สุดกลุ่มนั้นก็เป็นหลัก เช่น ครูเป็นหลัก ผู้บริหารเป็น
หลัก ชุมชนเป็นหลัก ซึ่งสรุปได้เป็น 4 รูปแบบ ได้แก่

รูปแบบที่ 1 บริหารแบบเพื่อนร่วมวิชาชีพ โดยครูเป็นหลัก มีส่วนร่วม¹
และเป็นประชาธิปไตย มีการมอบอำนาจการตัดสินใจให้ครูมาก สำหรับโรงเรียนเด็ก
อาจใช้ครูหั้นโรงเรียนในการตัดสินใจ ส่วนโรงเรียนใหญ่จะเลือกเฉพาะผู้แทนครู

รูปแบบที่ 2 บริหารโดยการนำของผู้บริหาร โดยผู้บริหารเป็นหลัก
อาจมีการปรึกษากับครูและผู้เชี่ยวชาญบ้าง

รูปแบบที่ 3 บริหารโดยคณะกรรมการผู้ปกครอง โดยชุมชนเป็นหลัก
คณะกรรมการดังกล่าวจะทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการบริหาร และมีอำนาจในการ
ตัดสินใจมากที่สุด

รูปแบบที่ 4 บริหารโดยคณะกรรมการ SBM โดยครูและชุมชนเป็นหลัก
แต่จะรับผิดชอบเฉพาะด้าน มีอำนาจในการตัดสินใจเฉพาะเรื่อง เช่น คณะกรรมการ
SBM สำหรับคุณธรรมเรื่องเด็กพิการเด็กพิเศษ คณะกรรมการ SBM สำหรับคุณธรรมเรื่อง
การบริหารงบอุดหนุน เป็นต้น

3. หลักการของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

3.1 หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) โดยการคืนอำนาจ การจัดการศึกษาให้ประชาชน โดยยอมรับว่าการปรับปรุงการศึกษาของสถานศึกษา จะเกิดผลสำเร็จได้ดีต้องทำที่สถานศึกษา โดยการกระจายอำนาจจากส่วนกลางและเขตพื้นที่การศึกษาไปยังสถานศึกษาตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ

3.2 หลักการบริหารตนเอง (Self – Management) สถานศึกษาจะมีอิสระ ในการตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น ภายใต้การบริหารในรูปขององค์คณะบุคคล คือ คณะกรรมการสถานศึกษา

3.3 หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participation) ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ศิษย์เก่า ซึ่งสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผน การตัดสินใจ การกำหนดหลักสูตรท่องถิ่น การร่วมคิดร่วมทำ ฯลฯ โดยเน้นการกระจายโอกาสไปให้ทั่วถึงทั้งองค์กร เพื่อโยงใยให้ทุกคนได้เข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุดด้วยราชภัฏมหาสารคาม

3.4 หลักการมีภาวะผู้นำแบบเกื้อหนุน ไม่ใช่ภาวะผู้นำแบบซึ่งนำ หรือสั่งการ แต่เป็นภาวะผู้นำที่เน้นการสนับสนุนและอำนวยความสะดวก

3.5 หลักการพัฒนาทั้งระบบ (Whole School Approach) มีการปรับทั้งโครงสร้างและวัฒนธรรมขององค์กรทั้งระบบ

3.6 หลักการความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability) โรงเรียนต้องแสดงความรับผิดชอบที่จะให้มีการตรวจสอบ เพื่อให้การบริหารและจัดการศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

4. ลักษณะสำคัญของโรงเรียนที่บริหารแบบ SBM

4.1 พันธกิจของโรงเรียน ต้องชัดเจน สามารถมีส่วนร่วมในการกำหนด และเป็นที่รับรู้ของสมาชิกทุกคน

4.2 รูปแบบการบริหารโรงเรียนบริหารและจัดการศึกษาตามสภาพความต้องการและความจำเป็นของโรงเรียน

4.3 บุนมองเกี่ยวกับมนุษย์ ใช้ทฤษฎี Y มองว่าผู้ร่วมงานทุกคน เป็นคนดี มีความสามารถ มีความรับผิดชอบ สามารถเรียนรู้และพัฒนาได้

4.4 การตัดสินใจในรูปแบบกระจายอำนาจ โดยคณะกรรมการโรงเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

4.5 รูปแบบภาษาผู้นำ เกือบหนุน อำนวยความสะดวก ไม่ใช้สั่งการและชี้นำ

4.6 รูปแบบการใช้อำนาจด้วยเทคนิคแห่งความรู้ความเชี่ยวชาญ

4.7 เทคนิคการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร เชิงกลยุทธ์เน้นที่ผลงาน แก้ปัญหาได้ตามสถานการณ์ และรู้จักระดับทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้อย่างชาญฉลาด

4.8 บทบาทของโรงเรียน สร้างรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนขึ้นเอง และมุ่ง พัฒนาห้ององค์กร

4.9 บทบาทของหน่วยงานส่วนกลาง เป็นการกำหนดเป้าหมายการศึกษา

4.10 บทบาทผู้บริหาร โรงเรียน เป็นผู้กระตุ้นและประสานงานให้บุคลากร ร่วมมือกันปฏิบัติงานและเป็นผู้พัฒนาทรัพยากร

4.11 บทบาทครู เป็นผู้ร่วมงาน เป็นผู้ตัดสินใจ เป็นผู้ริเริ่ม และเป็นผู้ปฏิบัติ

4.12 บทบาทผู้ปกครอง มีส่วนร่วม สนับสนุนโรงเรียน และเสนอแนะ แนวทางแก้ปัญหา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4.13 บรรยายการศักดิ์ศรี เน้นการทำงานเป็นทีม ให้ความร่วมมือ และเคารพ ผู้อื่น ท่านใด

Rajabhat Maha Sarakham University

4.14 คุณภาพผู้บริหาร โรงเรียน ต้องมีความรู้ มีเทคนิคการบริหารที่ทันสมัย เรียนรู้ตลอดเวลา พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของทุกคน

4.15 การประเมินประสิทธิผล ต้องประเมินทั้งระบบ ทั้ง Input Process และ Output เพื่อประกันคุณภาพและพัฒนาโรงเรียน

5. ประโยชน์ของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

5.1 สามารถสนองความต้องการของโรงเรียนและห้องถิ่น ได้ดีขึ้น

5.2 สามารถรวมผู้มีประสบการณ์มาช่วยเหลือ ได้มากขึ้น ในรูปของ

คณะกรรมการ

5.3 ครุ�ีขวัญกำลังใจดีขึ้น เพราะได้มีโอกาสคิดเอง ทำเอง และแสดงออก มากขึ้น

5.4 เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ จากการร่วมตัดสินใจ

5.5 สร้างผู้นำใหม่ในทุกระดับ

5.6 เพิ่มการติดต่อสื่อสาร

5.7 ประทับตราใช้งบประมาณ

5.8 มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้

5.9 เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาหลักสูตร

5.10 แก้ปัญหาความขัดแย้งได้ดี เพราะครูได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น

6. การนำการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไปสู่การปฏิบัติ

ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลง สามารถนำการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เข้าสู่สถานศึกษาโดยใช้เทคนิคและขั้นตอนดังนี้

6.1 สร้างความตระหนักและความเข้าใจของตนเอง ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องยอมรับว่าโรงเรียนเป็นของประชาชนทุกคน จะนั่นจะต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การปฏิบัติงานและการประเมินตรวจสอบ และต้องมอบหมายงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชามากขึ้น พร้อมทั้ง มีความเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถของครูและบุคลากรในชุมชนสนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากขึ้นและบริหารโดยองค์คณบุคคล

6.2 พัฒนาคันพัฒนางานและพัฒนาองค์กร เพื่อให้ทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และการกิจกรรมอย่างชัดเจน จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Work Shop) ให้ครูพัฒนาตนอย่างร่วมกัน และผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงาน

6.3 วิเคราะห์สภาพปัจจุบันของโรงเรียน โดยใช้วิเคราะห์แบบสา渥ท (SWOT Analysis) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายในว่าնักเรียน ผู้ปกครอง ครู เป็นบุคคลกลุ่มใด มีปัญหาอะไร มีจุดแข็งจุดอ่อนในด้านใด วิเคราะห์ปัจจัยภายนอกทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรค เช่น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในหมวดต่าง ๆ ที่ระบุว่า ผู้บริหารโรงเรียนต้องทำอะไรบ้าง กฎกระทรวงว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษา รวมทั้งกฎกระทรวงและระเบียบต่าง ๆ

6.4 เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ตั้งแต่ การวางแผนการปฏิบัติการประเมินผล และการพัฒนาปรับปรุง

6.5 กำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียน โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วม และเผยแพร่ให้เป็นที่รับรู้โดยทั่วไป

6.6 กำหนดเป้าหมายของการศึกษา/ ผลผลิตทางการศึกษา ซึ่งเป็นผลลัพธ์ ขั้นสุดท้ายของการศึกษาเพื่อให้เกิดความพึงพอใจของผู้รับบริการ เน้นคุณภาพผู้เรียนให้มี มีผลสัมฤทธิ์และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ

6.7 จัดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนา
ประสิทธิภาพสถานศึกษาตามบทบาทที่กำหนด

6.8 กำหนดแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาโดยนำระบบข้อมูลสารสนเทศมาใช้

7. เนื่องไขความสำเร็จของการนำการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไปปฏิบัติ

7.1 ผู้บริหารจะต้องมีคุณลักษณะของผู้นำทางวิชาการอย่างแท้จริง สามารถ
ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการได้ นิเทศได้ และเป็นแบบอย่างที่ดี สามารถชูใจให้ครู
ทุกคนอยากรажาทำงานและมุ่งไปที่ความสำเร็จของงาน

7.2 ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษามีความเข้าใจในบทบาทของ
ตนสร้างความรู้ ความเข้าใจ เรื่องการบริหารและจัดการศึกษาและประการสำคัญที่สุด
คือ ทุกฝ่ายต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของการศึกษาและผู้เรียนเป็นสำคัญ

7.3 ต้องมีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง ให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมมาก
ที่สุดในทุกกิจกรรมและเน้นการทำงานเป็นทีม

7.4 เน้นการพัฒนาวิชาชีพให้แก่บุคลากรในโรงเรียน โดยให้ความสำคัญกับ
การสื่อสารเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับ

7.5 ให้รางวัลกับผู้ที่มีผลงานจริง ไปร่วมใส่ เสริมสร้างระบบคุณธรรม เพื่อ
เสริมแรงจูงใจให้สมาชิกองค์กรได้ทำงานอย่างมีความสุข

7.6 ต้องเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เพราะการเรียนรู้คือหัวใจของการ
บริหารและการจัดการศึกษา ที่สถานศึกษาต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการ
ของผู้เรียน มีการประเมินผลตามสภาพจริง มีแผนการเรียนและมีการวิจัยในชั้นเรียน

7.7 ต้องมียุทธศาสตร์การสร้างเครือข่าย เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่าย
ชุมชน เครือข่ายศิษย์เก่า เพื่อพัฒนาการศึกษาร่วมกัน

**จากที่กล่าวมาข้างต้น เห็นได้ว่า การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
เป็นการบริหารและการจัดการศึกษาโดยมีสถานศึกษาเป็นองค์กรหลักในการจัดการศึกษา
โดยที่ส่วนกลางกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถาน
ศึกษา เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ มีความอิสระคล่องตัวในการบริหาร
จัดการศึกษาด้านต่าง ๆ ภายใต้คณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วยตัวแทน
ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและชุมชน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายต่อไป**

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

4.1 งานวิจัยในประเทศ

ประจินต์ เขาทอง. (2541 : บทคัดย่อ) “ได้ศึกษาระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2536 ของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2536 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานที่ 4 และมาตรฐานที่ 16 ปฏิบัติต่ำอยู่ในระดับปานกลาง ต่ำกวามาตรฐานอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก สำหรับข้อเสนอแนะในการปรับปรุง การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2536 ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช คือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกรายระดับควรจัดทำแผนการทางการศึกษาที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานอย่างเพียงพอ สนับสนุนงบประมาณเพื่อให้โรงเรียนสามารถดำเนินการจัดทำแหล่งความรู้และสิ่งสนับสนุนอื่น ๆ ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ควรดำเนินการนิเทศการศึกษาของโรงเรียนตามแผนที่กำหนดไว้ทุกขั้นตอน ควรจัดกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานของโรงเรียนให้หลากหลายรูปแบบ เช่น การประชุม การจัดทำจุลสาร สิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศ และการออกไป พนบะ夷່ມເຍັນໃນບາງໂອກສ ເປັນຕົ້ນ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด หรือสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ควรจัดให้มีการประชุมอบรม สรุมนาก แก่ผู้บริหารโรงเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการบริหารงานทางด้านอาคารสถานที่ซึ่งกันและกัน และโรงเรียนประถมศึกษาทุกขนาดควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์การเกณฑ์เด็กในวัยการศึกษาภาคบังคับ เข้าเรียนให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบอย่างทั่วถึง เพื่อให้การเกณฑ์เด็กเข้าเรียนบรรลุความเป้าหมายมากยิ่งขึ้น”

บัญชา เมืองศรีมาตย์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบริหาร โรงเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้าราชการครูโดยส่วนรวมและจำแนกตามสถานภาพและขนาด โรงเรียนมีการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบริหาร โรงเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมเป็นรายมาตรฐาน 5 มาตรฐานอยู่ในระดับมาก

2. ผู้บริหารและหัวหน้างานมีการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบริหาร โรงเรียนโดยภาพรวมและเป็นรายมาตรฐาน 5 มาตรฐาน หากว่าครู อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน โดยภาพรวมและรายมาตรฐาน 3 มาตรฐานไม่แตกต่างกัน แต่ข้าราชการครูในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กมีการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 1 โรงเรียนใช้แผนเป็นเครื่องมือในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและมาตรฐานที่ 4 โรงเรียนประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาโรงเรียน หากว่าข้าราชการครูในโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่ามีปฏิบัติ ทั้งหมดที่ระบุไว้ในรายงานนี้ ที่สัมพันธ์ระหว่างสถานภาพและขนาด โรงเรียนต่อการมีความคิดเห็นของข้าราชการครู

สุรศิทธิ อัศยาพร (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านกระบวนการคุณภาพ โรงเรียน พ.ศ. 2541 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาจำ夷เขตฯ สรุปว่า

1. โรงเรียนมีปัญหาด้านกระบวนการเรียนการสอนมากกว่าด้าน การบริหาร โดยประเด็นที่มีปัญหามีดังนี้ คือ การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ ฝึกคิดปฏิบัติจริง ประเมินและปรับปรุงตนเอง การวางแผนการเรียนการสอนที่สอดคล้อง กับหลักสูตรความต้องการของนักเรียนและท้องถิ่น และการจัดสิ่งแวดล้อมบรรยายกาศ การเรียนการสอน ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จ

2. ผลการเปรียบเทียบพบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก

3. ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน พนบฯ โรงเรียนควรเร่งพัฒนา คุณภาพการเรียนการสอนให้นำากขึ้น ดังนี้

3.1 มุ่งพัฒนาครูให้เข้าใจและมีพฤติกรรมการสอนที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกคิดปฏิบัติจริง สามารถประเมินและปรับปรุงตนเองได้

3.2 กระตุ้นและส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนที่สอดคล้องกับหลัก สูตรและความต้องการของนักเรียนและท้องถิ่น

3.3 สนับสนุนให้มีการจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนการสอน ส่งเสริมให้เรียนรู้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ

ข้าวลด อารามภูร் (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน โรงเรียน พ.ศ. 2541 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า

1. มาตรฐานค้านปัจจัยประเทกษาการเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่มี ห้องสมุด ห้องเรียนครบถ้วนจำนวนชั้นที่เปิดสอนและมีห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ประเทกษาการประกอบ โรงเรียนส่วนใหญ่มีห้องน้ำห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือ สถานที่ดูแลและสนับสนุนเด็กตลอด ประเทกครุภัณฑ์ โรงเรียนส่วนใหญ่มีเครื่องพิมพ์ดิจิต เครื่องรับโทรศัพท์และโทรศัพท์มือถือ สำนักงานค้านกระบวนการและมาตรฐานค้าน ผลผลิต โดยภาพรวมและเป็นรายค้านทุกด้านอยู่ในระดับปฏิบัติ

2. บุคลากรในโรงเรียนขนาดค่างกันเห็นว่าโรงเรียนประถมศึกษาปฏิบัติ งานตามมาตรฐานโรงเรียน พ.ศ. 2541 ทั้งภาพรวมและเป็นรายค้านกระบวนการและค้าน ผลผลิต ไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานโรงเรียน พ.ศ. 2541 ในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่นมีดังนี้ คือ ปัญหาพบว่า ไม่มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีห้องเรียน ไม่เพียงพอสำหรับจัดชั้นเรียน ไม่มีห้องศิลปศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่มีอาคารอนุกประสงค์ ขาดแคลนงบประมาณ ของบประมาณทุกปีแต่ไม่ได้รับ การจัดสรรให้ ต้อง เก็บอื้นเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ครุภัณฑ์กิจกรรมการเรียนการสอน ไม่ยึดเต็มเป็นศูนย์กลาง ทรัพยากรทางการบริหารมีจำกัด ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจ ในหลักสูตร และนักเรียนขาดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ สำหรับแนวทางแก้ไขปัญหา ได้แก่ รัฐต้องจัดสรรงบประมาณ

ก่อสร้างอาคารเรียน อาคารประกอบอย่างเพียงพอ และทั่วถึง ของบประมาณจากชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล คณะครุและผู้มีจิตศรัทธาบริจาค รัฐต้องจัดสรรครุภัณฑ์ ให้โรงเรียนอย่างเพียงพอและทั่วถึง ส่วนเสริมให้ครูได้พัฒนาความรู้เรื่องหลักและวิธี การสอนแบบบีดันกี้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยส่งครูเข้ารับการฝึกอบรม จัดหาเอกสาร หลักสูตร เช่น หลักสูตรคู่มือครู ไว้ให้ครูศึกษาหาความรู้อย่างเพียงพอ จัดกิจกรรมสอน ซ้อมเสริม ปลูกฝังให้นักเรียนตระหนักรู้และรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และปรับปรุง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู

ทำเนียบ มหาพรหม (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการติดตามการปฏิบัติงาน ตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุตรธานี พบว่า

1. โรงเรียนได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับคือ ด้านกระบวนการ ด้านปัจจัย และด้านผลผลิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Rajabhat Mahasarakham University
2. การปฏิบัติงานตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาปัจจุหายน์ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงตามลำดับคือ ด้านบริหารและการจัดการ ด้านหลักสูตร และการสอน ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านบุคลากร

3. เพื่อให้การปฏิบัติงานตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาดีขึ้น ควรดำเนินการดังนี้

3.1 อาจารย์จะต้องตระหนักรู้บทบาทหน้าที่และปฏิบัติงานให้ดี มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

3.2 ผู้บริหารการจัดกิจกรรมที่ให้บุคลากรในโรงเรียนมีความรัก สามัคคีกัน รักในเกียรติ และศักดิ์ศรีความเป็นอาจารย์ มีจิตใจมุ่งมั่นในการพัฒนา องค์กรร่วมกัน

3.3 โรงเรียนจัดฝึกอบรมสัมมนาและประชุมเชิงเกี่ยวกับแนวทาง ในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา

3.4 โรงเรียนกำหนดและประกาศคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักเรียนให้นักเรียนผู้ปกครองและชุมชน ได้รับทราบและร่วมกันปฏิบัติตามจริงจัง

3.5 โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การประกันคุณภาพการศึกษา

พิษณุ ศรีหnarot (2543 : บพคดยอ) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานโรงเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย พบว่า

1. ผู้บริหาร โรงเรียนปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบริหาร โรงเรียนอยู่ในระดับ “มาก” ทุกมาตรฐานสำคัญได้แก่ (1) สนับสนุนให้บุคลากรเกิดความมุ่งมั่นในการพัฒนา (2) จัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน (3) การใช้แผน เป็นเครื่องมือในการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การปฏิบัติตามมาตรฐานโรงเรียน ในด้านวัสดุ – ครุภัณฑ์ และด้าน บุคลากร มีปัญหาอยู่ในระดับ “ปานกลาง” ยกเว้นด้านการจัดการที่มีปัญหาอยู่ในระดับ “น้อย” และด้านงบประมาณ มีปัญหาอยู่ในระดับ “มาก”

3. เพื่อให้การปฏิบัติงานตามมาตรฐานโรงเรียนดังขึ้น ผู้บริหาร โรงเรียน ส่วนมากเห็นว่า โรงเรียนควร (1) จัดการอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานให้แก่บุคลากรใน โรงเรียน (2) บุคลากร ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน (3) ให้บุคลากรในระดับโรง เรียน มีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐาน

อุดร คงกันคง (2543 : บพคดยอ) ที่ได้ศึกษาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานการบริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ชัยภูมิ พบว่า

1. โรงเรียนสามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานได้อยู่ในระดับ “มาก” ทุก งาน ทั้งในงานการจัดการศึกษา งานบุคลากร งานอาคารสถานที่ งานกิจการนักเรียน งานธุรการ การเงินและพัสดุ และงานบริการทางการศึกษา

2. การปฏิบัติงานในแต่ละเกณฑ์มาตรฐานการบริหาร โรงเรียน มีปัญหาอยู่ ในระดับ “น้อย” ทุกงาน ทั้งในงาน การจัดการศึกษา งานบุคลากร งานอาคารสถานที่ งานกิจการนักเรียน งานธุรการ การเงินและพัสดุ และงานบริการทางการศึกษา

3. ในการพัฒนาโรงเรียนให้ได้มาตรฐาน ควรพัฒนาความรู้ความสามารถของ ผู้บริหาร โรงเรียน การมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียน และการแสวงหา ความ ร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

พิศาล แก้วลา (2544 : บพคดยอ) ได้ศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐาน คุณภาพใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษาได้ดำเนินงาน

อยู่ในระดับ “มาก” คือ ด้านมาตรฐานคุณภาพนักเรียน มาตรฐานการเรียนการสอนและ มาตรฐานการบริหาร ส่วนปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับ “ปานกลาง” ทั้งด้าน มาตรฐานการเรียนการสอน มาตรฐานคุณภาพนักเรียน และมาตรฐานการบริหารและ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินงาน คือ (1) จัดการเรียนการสอนตาม โครงสร้างของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน (2) ศึกษา วิเคราะห์หลักสูตรและแผนการสอนตามความต้องการของผู้เรียน ท่องถิ่นและให้ เหมาะสมกับสภาพการณ์ในสังคมปัจจุบัน (3) การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญและให้ผู้เรียนแสดงหากาความรู้ด้วยตนเอง

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศพบว่า การบริหารโรงเรียนนั้นมีอุปสรรคใน การดำเนินการหลายประการ และ ได้เน้นให้เห็นถึงวัตถุประสงค์และความสำคัญของ การดำเนินการตามมาตรฐานโรงเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จะเป็นการปฏิบัติงาน ปัญหาในการปฏิบัติงานและข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงแก้ไขในการดำเนินงานตาม มาตรฐานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนประถมศึกษามีภารกิจงาน 6 งาน ใน การจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2541 ยังไม่ได้รับ การศึกษาการปฏิบัติตามมาตรฐานตลอดจนปัญหาในการดำเนินงานตามมาตรฐาน โรงเรียนทั้ง 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานด้านกระบวนการ และมาตรฐาน ด้านผลผลิต อันจะส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามศึกษาต่อไป

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

อาโปดา ก้า และโรซ่า (Apodaga and Rosa. 1993 : 241) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ทำให้เป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ พบว่า สิ่งที่จะทำให้เป็นผู้นำที่ดีนั้นต้องประกอบ ด้วย 9 ประการ คือ

1. การพัฒนาในรูปแบบคณะกรรมการ, การสร้างทีมงาน
2. การคิดอย่างมีระบบ
3. การใช้ความคิดอย่างแคล่ว
4. มีพฤติกรรมที่มีคุณธรรมเป็นหลัก
5. สนับสนุน/ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่หรือเพื่อนร่วมงาน
6. มีความเข้าใจและสามารถจัดการ/ดำเนินการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้
7. ให้มีโอกาสมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
8. การทำให้ชุมชนมีความชัดเจน

9. มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล

ดอนเดอโร (Dondero. 1993 : 1607) ได้วิจัยการจัดการโรงเรียนที่อาศัยโรงเรียนเป็นพื้นฐาน ระดับการมีส่วนร่วมการตัดสินใจของครู ประสิทธิภาพของโรงเรียน และความพึงพอใจในการทำงาน ผลวิจัยพบว่า การจัดการเรียนที่อาศัยโรงเรียนเป็นพื้นฐาน มีการจัดโรงเรียนที่ครูออกแบบเพื่อปรับปรุงการศึกษา โดยการเพิ่มอิสระภาพในการปกครองตนเองและคณะกรรมการโรงเรียนเพื่อตัดสินใจ ซึ่งมีผลกระทบต่อโรงเรียนแต่ละแห่ง ประสบการณ์และงานวิจัยในหน่วยงานเอกชนเสนอแนะว่า เมื่อถูกจ้างได้รับความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจที่สำคัญ ๆ และมีความสุขมีรอบคอบและการให้อำนาจการทำงานขององค์กร จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ มีการเกี่ยวข้องกับการสัมพันธ์กับจำนวนตัวแปรในด้านบวก รวมทั้งการเพิ่มขวัญกำลังใจในตัวถูกจ้าง และความพึงพอใจสัญญาผูกมัดขององค์กร และการประสานงาน

เอนท์เทอร์ (Enter. 1993 : 28-34) ได้ทำการศึกษารื่องการบริหารงานแบบ ที คิว เอ็ม (TQM) เป็นกิจกรรมของวิทยาลัยชุมชนในเดลาร์ว์ (Delaware County Community College) ได้มีการบริหารงานแบบการบริหารและการจัดการทุกส่วนขององค์การให้มีคุณภาพ (TQM) ซึ่งเป็นการทดสอบและการเปรียบเทียบ การบริหารงานในวิทยาลัยธุรกิจในสหรัฐฯ ที่ได้รับรางวัลในด้านธุรกิจ ในการบริหารงาน การจัดการ ผู้นำ ขั้นตอนในการวางแผน กลุ่มลูกค้าและลูกจ้าง การบริหารงานนี้เป็นลักษณะการพัฒนา การทำงานเป็นทีม ความสำเร็จและความต่อเนื่องในด้านคุณภาพที่เกิดขึ้น

เฟรียส (Freas. 1993 : 231) ได้ศึกษาสิ่งสำคัญในกระบวนการภายในที่ทำให้มีคุณภาพ : ประยุกต์ใช้ทฤษฎี X, Y, Z ในองค์การ ซึ่งการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการภายในที่ทำให้เกิดคุณภาพ คือ จุดมุ่งหมายขององค์การ, ทีมงาน, การตัดสินใจ, การสื่อสาร/การสั่งการที่มีคุณภาพ, การจัดทำที่มีคุณภาพ และการฝึกอบรม ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยภายในทั้ง 6 ประการ มีความสัมพันธ์กัน และเป็นสิ่งที่ทำให้กระบวนการภายในองค์การ/การบริหารองค์การประสบผลสำเร็จและมีคุณภาพ สิ่งสำคัญในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้นำสนใจที่จะเปลี่ยนแปลงคุณภาพของกระบวนการภายใน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาจุดมุ่งหมายขององค์การให้มีความชัดเจน ความเฉพาะเจาะจงและความเป็นไปได้ ซึ่งต้องพัฒนาควบคู่กับการพัฒนาทีมงานอย่างต่อเนื่อง

ริกส์บี้ (Rigsby, 1994 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการบริหารงานแบบ TQM ในโรงเรียนประถมศึกษา งานวิจัยเฉพาะกรณีได้บูรณาการรูปแบบในโรงเรียน ประถมศึกษา ได้มีการออกแบบรูปแบบการบริหารงานแบบ TQM ซึ่งเป็นรูปแบบ การบริหารงานทั้งหน่วยงานที่เป็นศูนย์กลางและหน่วยงานที่เป็นสาขา ในการบริหารงาน ซึ่งมีการพัฒนาและสนับสนุนทำให้รูปแบบมีคุณภาพทั้งครู นักเรียน และผู้ปกครอง วิธีการศึกษาค้นคว้าได้จากการสัมภาษณ์ สังเกต เอกสารและการสำรวจ ซึ่งศึกษาใน 12 หัวข้อดังนี้

1. คณะกรรมการดำเนินการ
2. การตัดสินใจ
3. ครูและนักเรียน
4. การคิดอย่างมีระบบ
5. จุดเน้นของวรรณกรรม
6. การเรียนรู้ของผู้ใหญ่
7. การสร้างทีมงาน
8. การใช้เทคโนโลยี
9. เครื่องมือที่มีคุณภาพและกระบวนการ
10. การฝึกสอน
11. สิ่งแวดล้อมบรรยายกาศ
12. การตอบสนองของลูกค้าทั้งภายในและภายนอก

Rajabhat Mahasarakham University

ไจแอนซิน (Gianesin, 1995 : 196-197) ได้ศึกษาเรื่องผู้นำที่มี ประสิทธิภาพของโรงเรียน (การปฏิรูปโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน) มีจุดมุ่งหมายเพื่อ สำรวจคุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพสูงของโรงเรียน วิธีใช้ ในการวิจัย ใช้วิธีสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 6 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 4 คน ครุจำนวน 12 คน จากโรงเรียนทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย แล้วนำผล การสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เป็นทัศนะร่วมกันเกี่ยวกับการจัดการโดยยึดโรงเรียนและ กลุ่มชาติพันธุ์ในการจัดการ ผลการศึกษาพบว่า การจัดการโดยอาศัยโรงเรียนเป็นฐาน (SBM) มีผลทำให้บุคลากรทุกฝ่ายมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องสมพันธ์ซึ่งกันและกัน ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพจะสร้างวิสัยทัศน์ให้แก่บุคลากร ต้องร่วมมือในการจัดการ

กลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการคือ การมุ่งเน้นชุดร่วมเดียวกัน ร่วมมือพร้อมเพรียงกัน ฝึกการทำงานเป็นทีม ผู้บริหาร บุคลากรและชุมชนต้องบริหารร่วมกัน จึงจะทำให้เกิดผลประโยชน์ที่เข้มแข็งหรือให้การดำเนินงาน มีประสิทธิภาพขึ้นในโรงเรียน

จากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศพบว่า การจัดการศึกษาในโรงเรียน ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานนั้นต้องอาศัยปัจจัยในการบริหารหลายอย่าง เช่น ผู้นำที่มีประสิทธิภาพ การสร้างทีมงาน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของครู มีวิสัยทัศน์ กว้างไกล การนำเสนอทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ในการบริหาร เช่น การบริหารงานแบบ TQM การจัดการโดยอาศัยโรงเรียนเป็นฐาน (SBM) การประยุกต์ใช้ทฤษฎี X, Y, Z ในองค์การให้มีคุณภาพ เพื่อให้องค์การประสบความสำเร็จและมีคุณภาพได้มาตรฐาน

จากการศึกษาเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังได้กล่าวมา เห็นได้ว่า คุณภาพการศึกษาจะบังเกิดขึ้นได้ ต้องมีการดำเนินงานตามข้อกำหนด หรือมาตรฐานที่ หลายฝ่ายร่วมกันกำหนดขึ้น ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาโดยได้ดำเนินการ เพื่อให้โรงเรียนในสังกัดทุกโรงเรียนเข้าสู่ระบบประกันคุณภาพ โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด คุณภาพให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งสนับสนุน ความต้องการของโรงเรียน และได้นำนโยบายและแนวทางมาตรฐานโรงเรียนไปปรับปรุง งานตามพื้นฐานปัจจัยที่มีอยู่สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ตามแนวทางมาตรฐาน โรงเรียน พ.ศ. 2541 คือ มาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานด้านกระบวนการ และมาตรฐาน ด้านผลลัพธ์

ดังนั้น การบริหารงานโรงเรียนตามมาตรฐานทั้ง 3 ด้าน จึงเป็นภารกิจสำคัญ ที่โรงเรียนประถมศึกษาต้องดำเนินการ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย ยังไม่มีการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ ผู้วิจัยจึงได้ทำวิจัยเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติ งานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน พ.ศ. 2541 เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง และแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ต่อไป